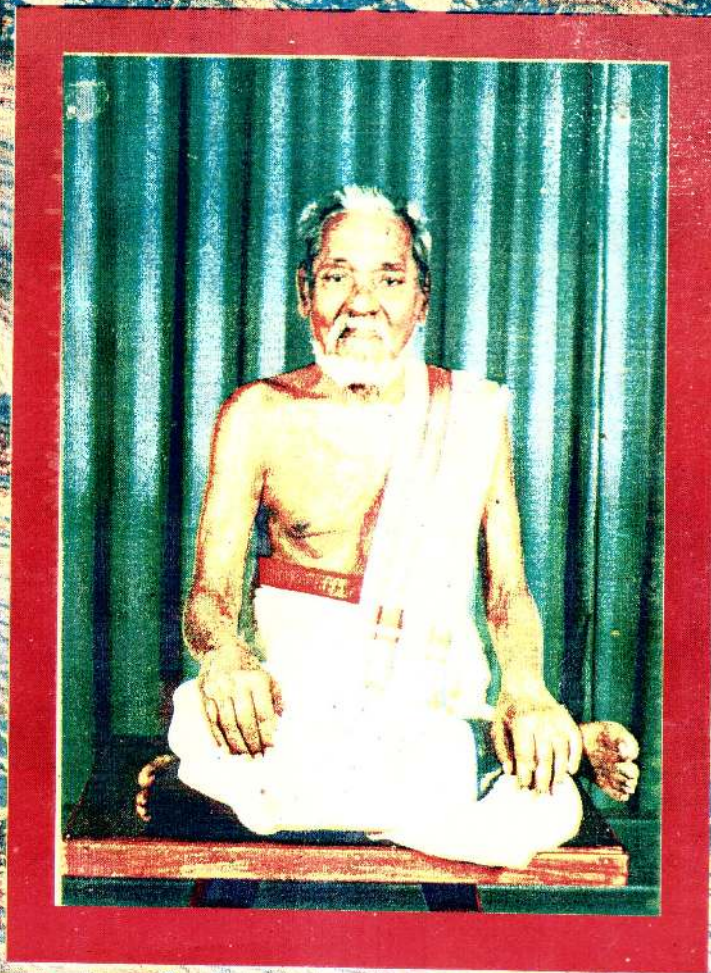

வித்தக தீபம்

இலக்கண வித்தகர்
மகாவித்துவான்
இராமசாமி நமசிவாய தேசிகருக்கு
அஞ்சலி
26-09-2000

உ

கட்டுவன் - மயிலிட்டி தெற்கைப்

பிறப்பிடமாகக் கொண்ட

இலக்கண வித்தகர்
இராமசாமி நமசிவாய தேசிகர்
அவர்களின்

வித்தக தீபம்

26-09-2000

சமர்ப்பணம்

எம்மை அன்பாட்டி
ஆளாக்கி
வழிகாட்டி
உயர்வித்து
இறைவனடி சேர்ந்த
எந்தை
எங்குருவின்
பாதார விந்தங்களில்
இச்சிறு மலரைச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

மனைவி, மக்கள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்.

தோத்திரத் திரட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

தேவாரம்

அந்த ணாளனுன் அடைக்கலம் புகுத
அவனைக் காப்பது காரண மாக
வந்த காலன்றன் ஆருயி ரதனை
வவ்வினாய்க் குன்றன் வன்மைகண் டடியேன்
எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியில்
இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்கும்
சிந்தையால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொழில் திருப்புன் கூரு ளானே.

நீருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவிடே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

நீருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுதழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கணியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

நீருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
செய்தவன் மன்னியதில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றும் பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறு துமே.

நீருப்புராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த சிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பம்ஆம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

நீருப்புக்ஷு

இசைத்த ஏறும் கரியுரிபோர்வையும் எழில்நீறும்
இலங்குநூலும் புலியதனாடையும் மழுமானும்
அசைந்ததோடுஞ் சிரமணிமாலையும் முடிமீதே
அணிந்தநசன் பரிவுடன்மேவிய குருநாதா
உசந்ததூரன் சிளையுடன்வேரற முனிவோனே
உகந்தபாசக் கயிறொடுதூதுவர் நலியாதே
அசந்தபோதென் துயர்கெடமாமயில் வரவேணும்
அமைந்தவேலும் புயமிசைமேவிய பெருமாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சாந்தியுரை

“என்றுமுள தென்றமிழ்” எனும் கம்பர் வாய்மொழிக்கிணங்க, இப்போது உலகின்கண் உள்ள மொழிகள் யாவற்றிலும் நஞ் செந் தமிழ்மொழி ஆகிப்பெருமை கொண்டுள்ளதென்பதற்கு அம்மொழிக்கண் என்றும் நின்று நிலவும் தொல்காப்பியம், திருக்குறள் போன்ற இலக்கண நூல்களே சான்றாகும். சைவத்தமிழ் மக்களின் மனைமாட்சியை உலகறியச் செய்த தமிழ் மொழியை வளர்த்த செம்மல்கள் அனேகமுளர். அவர்களுள் மயிலிட்டி தெற்கு வாசகரும் வித்துவான் கணேசையர் அவர்களது தலை மாணவனுமான இலக்கண வித்தகர் இ. நமசிவாயதேசிகர் முதன்மை கொள்கிறார்.

உயிரின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவது தமிழ் அன்பும், அருளும், அமைதியும், சாந்தியும் தரவல்லது தமிழ். இறைவனிடமும் இனிதாகச் சேர்த்து விடுகிறது தமிழ். இவ்வாறெல்லாம் வாழ்நாள் முழுவதும் மக்களுக்கெடுத்தோதிய மாமுனிவர் இ. நமசிவாயதேசிகர் எம்மையெல்லாம் விட்டுப்பிரிந்துவிட்டார். ஏராளமான ஆசிரியமணிகளை உருவாக்கி விட்டு, அறம் செய்யும் வர்க்கத்தினரை அவர்தம் கடமைகளில் ஈடுபட ஊக்கிவித்துவிட்டு, நாளும் பொழுதும் சைவத் தமிழுக்காக வாழ்ந்த இப்பெரும் பேராசிரியன் இவ்வுலகை விட்டு வானுலகு சென்றுவிட்டார் என்ற செய்தியால் ஈழநாடு மகாதுயரமடைகிறது. எனது நல்லாசிரிய குருவாக விளங்கி, எம்மையெல்லாம் செந்தண்மை பூண்டு அறவோனாக்கிவிட்டு, தமது பணிகளை எம்மிடம் பாரப்படுத்திவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்த இலக்கணவித்தகர் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாயியாரது பேரருளையும் பெற்றவராவார். இவர்களது முன்னோர் மாவை ஆதினொதுவா முர்த்தியுமாக விளங்கினர். சைவர்கள் இவரை இழந்து அவதியுறுகிறார்கள். நாடும் துயர்கொண்டு வாடுவதுபோல் அறிஞர் உலகும் வாடி நிற்கிறது. என் செய்வது வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம் என்றாவது இவ்வுலகில் ஆற்றவேண்டிய சகலதையும் ஆற்றி விட்டு பாரதவர்ஷ பரதகண்டத்தில் அமைதியாக இறைவனடி சேர்ந்த வரது ஆத்மசாந்திக்காக யான் என்றும் மாவைக்கந்தன் முன்னிலையில் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சுபம்

மாவிட்டபுரம்.

மஹாராஜஸ் ச. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்
மாவையாதின கர்த்தா

இரங்கற் செய்தி

அன்பு நெஞ்சத்திர்

இந் நாட்டில் வாழ்ந்த அறிஞர் பெருமக்களில் சிவத்திரு நமசிவாய தேசிகர் அவர்களும் ஒருவராவார், அவரது மறைவு எவ்வகையிலும் ஈடுசெய்ய முடியாததொன்று. நாட்டுக்கு பெருமை தேடித்தந்த மகா வித்துவான் கணேசையர் அவர்களுடைய மாணாக்கரில் இவரும் ஒருவர். தமிழ் கூறும் நல் உலகத்தில் தனியான ஒரு முத்திரையை பதித்துக் கொண்டவர் இலக்கண வித்தகர் என்று சொன்னால் இவரையே சாரும். ஆசாரம், அடக்கம், கற்று ஒழுகிய நிலை இவருக்கு தனித்துவமான அணிகலன். முத்தமிழையும் செவ்வனே கற்று அதைக் கற்சிக்கின்ற ஒழுங்கு முறையை பேணி வளர்த்த பெருமை இவருடையது. இன்று தமிழைப் பேசும் ஒவ்வொரு அறிஞரும் இவரால் உருவாக்கப்பட்ட நன் மாணாக்கர். இவருடைய இழப்பு எவ்வகையிலும் ஈடுசெய்ய முடியாததாகும். இவரைப் சிரிந்து துயருறும் குடும்பத்தினரை இவரைவன் ஆசீர் வதிக்கவும் நமசிவாய தேசிகருடைய ஆத்மா சாந்தியடையவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி!

சாந்தி!!

சாந்தி!!!

ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமசாரிய ஸ்வாமிகள்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம்,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை உரை

“உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
வீளிப்பது போலும் மிற்பு”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. இவ்வண்மையை சைவசமய சாத்திரங்கள் நன்கு விளக்குகின்றன. அமரத்துவம் அடைந்த இலக்கண வித்தகர் நரசிவாய தேசிகர் அவர்களின் மறைவு இந்நாட்டில் வாழும் அறிவு நெஞ்சங்களையெல்லாம் உருக்குகின்றது. பேராசானாக அறிவு ஒளி பரப்பி நின்றவர் இவர். தனது வாழ்வில் வெள்ளிவிழா, வைரவிழா, பவளவிழா, முத்துவிழா ஆகியவற்றைக் கண்ட பெரியவர் இவர். தமிழ் நயக்க விரும்பும் உள்ளங்களுக்கு புதிது புதிதாகத் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியச் சுவையை பாய்ச்சி நின்றவர் இவர். இப்பெரியாரின் புலமையைப் பாராட்டாதவர்கள் எவரும் இம்மண்ணில் இருக்கவே மாட்டார்கள்.

பண்டித பரீட்சைக்கு தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் இப்பெரியாரிடம் கற்றுத் தெளியக் கூடிய வாய்ப்பு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் எனக்குக் கிடைத்தது. எந்த விதத்திலும் மறக்க முடியாத தெளிவான விளக்கம் தருவதற்கு இனியாருளர் என்று எங்குகிறது என் நெஞ்சம். சங்கத் தமிழின் தலைமைப் புலவனாக அமர்ந்த திரிபுரம் எரித்த வீரிசடைக் கடவுள் ஆய்ந்த ஒண் தீந்தமிழ்ச் சுவையை எமக் கெல்லாம் சுவைக்க வைத்த பெருந்தகை பண்டிதர் ஐயா அவர்கள். அன்றொரு நாள் “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்” என்ற தேவாரப் பாடலடிக்கு ஒரு மணி நேரம் தந்த விளக்கம் அறிவாளருக்கு அமுதமாகத் தித்தித்தது. இப்படி எத்தனை எத்தனை தமிழ்ச்சுவை ததும்பும் கனிவான கற்பித்தலை ஆயிரம் ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு நிகழ்த்தி நின்றவர் ஐயா அவர்கள். இன்று வானுலக நண்பர்கள் பலரைத் தரிசிப்பதற்காகப் பறந்து விட்டார். அங்கு ஒரு தமிழ்ச்சங்கம் அமைத்து வீரிவரைகள் நடத்துவார் போலும், என்ன செய்வோம். தமிழ்த்தாய் இன்று கண்ணீர் வடிக்கின்றாள். தமிழைப் பற்றி வாழும் எம்போன்றோர் பலர் தவிக்கின்றனர். எனிலும் அன்னாரின் பொன்னார் திருவடிக்கு அஞ்சலியையும், பிரார்த்தனையும் சமர்ப்பித்து ஆறுதலடைகின்றோம்.

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை,
இலங்கை.

கலாநிதி செல்வி நங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
(சமாதான நீதிபதி)
தலைவர்

ஆத்ம சாந்தி அஞ்சலி

ஈழத்துக் கல்வி மரபு தனக்கென தனித்துவப் பண்பினைக் கொண்டது. மரபு வழிப் புலமைப் பாரம்பரியமும், நவீன அறிவியல் முறைமையும் இங்கு இயல்பாய் இசைந்து செழுமை கண்டது. இந்த வகையில் நாவலர் வழி தழைத்த ஞானக் கொழுந்துகளிடை இலக்கண வித்தகர் இ. நமசிவாய தேசிகர் அவர்கள், நமது காலத்து முதன்மை அறிஞராய்ப் புகழ் பெற்றவர்.

எங்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம், தன் முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவிலேயே, இலக்கண வித்தகர் என்ற பட்டத்தினை அவருக்குச் சூட்டி மகிழ்ந்தது. தொடர்ந்து பல்கலைக்கழக அறிஞர் குழாம், அவருடன் நெருங்கிய உறவைப் பேணிப் பயன் கண்டது.

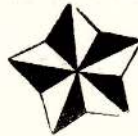
சில நாட்களுக்கு முன், அவரது சதாபிஷேக விழாவுக்கு தலைமை தாங்கி, அவரது ஆசிரியப் பெறும் பேறு எனக்கு வாய்த் தீருந்தது. இன்று திடீரென வந்த அவரது பிரிவுச் செய்தி எங்களைப் பெரும் துயரில் ஆழ்த்துகின்றது.

அவரது ஆத்ம சாந்திக்கான என் அஞ்சலியை, பல்கலைக் கழக சமூகத்துடன் இணைந்து அர்ப்பணமாக்குகின்றேன்.

இவ்வண்ணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

யோசிரியர் பொன். பாலசுந்தரம்பிள்ளை
துணைவேந்தர்

இலக்கணத்துக்கு இலக்கணம் வகுத்த தேசிகர்

யாழ்ப்பாணத்தின் இரு கண்கள் சைவசமயமும், தமிழும் ஆகும். நூல்களை ஆக்கியும், கவிதைகள் புனைந்தும், காவியங்கள் இயற்றியும் தமிழ் அன்னைக்கு அணிசேர்த்த வித்தகர்கள் பலர். இலக்கண வித்தகர் என பட்டம் சூட்டப்பெற்று பன்னெடுங்காலம் தமிழ்ப்பணி செய்து, அண்மையில் அமரராகிய திரு. இ. நமசிவாயதேசிகர் ஐயா தமிழை, அதன் சிறப்பியல்புகளை நன்கு கற்றுத் தேரியவர்; இலக்கணவித்தகர். பல மாணாக்கர்களை உருவாக்கிய பெருமை அவருக்குண்டு.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கீரிமலை நகுலேஸ்வரம் பெருமான் மீது தேசிகர் ஐயா இயற்றிய அந்தாதி மிகக் கீர்த்தி வாய்ந்தது. அவரின் தமிழ்த் தொண்டை உணர்ந்த யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் தனது முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவின்போது திரு. நமசிவாய தேசிகர் அவர்களுக்கு 'இலக்கண வித்தகர்' என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்து, தானும் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டது. தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் நமசிவாயதேசிகரது தமிழ்ப்பணியை என்றென்றும் மறக்காது நினைவில் வைத்திருக்கும். அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய சிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி

செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.
15-09-2000

து. வைத்திலிங்கம்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர்
யாழ்ப்பாணம், மாவட்டம்.

தென்மயிலை பண்டிதர் நமசிவாய தேசிகர் பிரிவுசார் பரிவுரைப் பாமாலை

தென்மயிலைத் தோன்றித் திகழ்சீர்த் தமிழ்த்தீபம்
என்ன அவசரமோ யாரறிவார் — மின்னொளிகும்
நல்லையரங் கேரியன்று நாடொளிர வில்வீசி
மெல்ல அணைந்திட்ட தின்று.

ஆரடுமை பேணாதார் ஆர்பெருமை போற்றாதார்
ஆரமாலை பொற்கலிங்கம் போர்த்தாதார் — ஆரொருவர்
பாலுருங் கீர்த்தி பழிச்சாதார் மற்றிதெலாம்
நாலுறு பட்டனவோ சொல்.

உள்ளொளியோ டொன்றி உணர்வுகூர்ந் தாலித்துத்
தெள்ளு தமிழ்நுட்பந் தேர்ந்துரைக்கும் — வள்ளல்
நமசிவாய யன்சீர் நகைமுகங்காண பார்க்கில்
தமசிவாய் விழந் தரம். [தமசிவாய் — அறியாமையில்]

ஐயப் படுத்தல்சில ஐயர்வரட் டும்எனுமென்
துய்ய மனக்காதல் தூசாக — வெய்ய
வீதிவிளைத்த சூழ்ச்சியிதென் வேறெதுமிங் குண்டோ
மதிமறுக்கந் தீர்க்கும் வழி.

தொல்காப் ஸியநுழை துன்னாசி
தொல்லோ நரைத்தவறு
வல்லாங் கறுத்திடு வச்சிர
வூசியென் றிவ்வுலகில்
எல்லோரும் எத்து கணேசையர்
பேணுந் தமிழ்மரபில்
வல்லா னொருவன் உளனெனும்
வாய்மையும் பொய்த்ததுவே.

எல்லார் இமையோர் உலகில்
இதற்குமுன் சென்றணைந்த
நல்லார் இலக்கண வல்லுநர்
நாடுஞ் சபைநடுவே
சொல்லா ரிலக்கண வித்தக
நீதான் சுகித்திருக்க
வல்லாங் கணைந்தங் கியாமுங்கண்
டின்புற வாய்ப்பதென்றோ.

நினைவாஞ்சலி

தேவர் இலக்கணத்தின் சந்தேகம் தீர்க்கவோ
வாவென் றழைத்தார்கள் மண்ணாட்டில் - சாலீன்றி
நீத்தம் நிலைக்கின்றாய் செத்தும் உயிர்வாழ்தல்
வீத்தகர்க்கே சாலும் வினை.

எல்லோரும் இங்கே எதுவும் இயம்பலாம்;
கல்லாரும் கற்றாராய்க் காட்டுவார்-வெல்வாரே
பாருள்ளார் வித்தகனார் இல்லையென; பண்புரைக்க
யாருள்ளார் இங்கே இனி.

நூற்றாண்டு கண்ட நுழைபுலத்தாய் நின்னோடு
மாற்றா மரபு சரிந்தது; நின்-காற்றோடு
போனதுகாண் கண்ணித்தமிழ் வரம்பும்; பூவுலகில்
ஆன தறியார் அலை.

சான்றோரின் தீபமே நியவீந்தாய் அல்லை; யிவண்
ஆன்றோரின் மாண்பே அவிந்ததுகாண்- வான்றோயும்
வற்றாப் புகழுடையாய் வண்டமிழ்ப் பொன்னுடம்பை
சற்றே தகிக்குமோ தீ

மாவிட்டபுரம்,
தெல்லிப்பழை.

பண்டிதர் க. சச்சிநானந்தன்
B. A. (Hons) Lond.
M. Phil. (Lond)

தெய்வ மனிதன்

விண்ணாட்டில் ஓர் இலக்கண மாநாடு. தொல்காப்பியர், பாணினி, பதஞ்சலி எனப் பலர் பங்கு கொண்டனர்.

பூதலத்தில் தோன்றி உள்ள எழுத்துச் சீர்திருத்தம், தற்கால வழக்கு என்பன அலசப்பட்டன.

ஐயம் தீர்ப்பு அங்கும் ஏற்பட்டன.

தொல்காப்பியர் கணேசையரை நோக்கினார்

கணேசையாவும் மயங்கினார். வழி சொன்னார்.

“ஐயா! நமசிவாய தேசிகர் என் மாணாக்கன். சென்னையில் ஒரு மருத்துவ மனையில் என்னிடம் வரத் தவம் கிடக்கின்றான். அழைத்தால் எமது முட்டெலாம் தீர்ப்பான்” என்றார்.

சொல்ல வேண்டியவர்களுக்குச் செய்திகள் பறந்தன. அந்தோ! எம்மை வறுமை ஆக்கி விட்டனர்.

ஆன்றவீந்து அடங்கிய சான்றாண்மையால், அன்பு பொங்கி வழியும் புன்முறுவலால், மென்மையான எளிமையான சொல் வளத்தால், தமிழ் இலக்கண இலக்கிய முட்டறுக்கும் வன்மையால், எம்மை எல்லாம் “தமிழர்” ஆக்கிய தெய்வ மனிதன் எங்குளார்?

தெய்வத் தமிழை, தண்ணளித் தேனில் தோய்த்துத் தந்த தமிழ் மனிதனை எங்கு காண்போம்?

ஐய! உனக்கு அழிவேது? மறைவேது?

தமிழ் உள்ள வரை நீ வாழ்வாய்.

தெய்வத்திரு நிறைந்த நீ குடியிருந்த கோயில் - இலக்கண வீத்தகர் இ. நமசிவாய தேசிகர் - எம்மனத் திரையில் உயிர் ஓவிய மாய் நிலைக்கட்டும் எம்மை வாழ்விக்கட்டும்

குருவே போற்றி

யாழ். இந்துக் கல்லூரி,

யாழ்ப்பாணம்.

க. சீவராமலிங்கம்

முன்னாள் பிரதி அதிபர்

எங்கள் ஊருக்கும் உலகுக்கும் பேர் தந்த புண்ணியனே!

எங்கள் பண்டிதர் ஐயாவின் சதாபிஷேகப் பெருவிழா மகிழ்வின் அலைகள் ஓயுமுன்னமே, அவர் பிரிவுச் செய்தியா...

இன்னமும் காக்கப்பட்டுள்ள எங்கள் ஊரின் ஆத்மாவுக்குச் சாட்சியாக அந்த விழா உயிர்ப்பைப் பாடினேன்.

இன்று ஒடுங்கியது பண்டிதர் ஐயாவின் உயிர் மட்டுமா...

ஐயா என ஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே!

உங்கள் சதாபிஷேகப் பெருவிழா நிமிர்வோடு, மீண்டும் எங்கள் ஊருக்குப் போகவும், எங்கள் வீரபத்திரர் - வைரவர் கோயில் வீதிச் செம்பாட்டு மணற்பரப்பில் புரண்டு வசந்தன் ஆடவும், உங்கள் பிரசங்க மழையில் நனையவும், எங்கள் ஊர்ச் சங்கங்கள் எல்லாம் உங்கள் தலைமையிலே மீளத்தழைக்கவும் நான் கண்ட கனவுகள் எல்லாம் கலைய...

உங்கள் பயணத் திசை மாறியதே...

காலக் கொடுமையிலே, உங்கள் இறுதி ஊர்வலத்தையும் இழந்து நிற்கின்றோம்.

எங்கள் ஊருக்கும், உலகுக்கும் பேர் தந்த புண்ணியனே,

சாந்தியுடன் சென்று வருக...

எங்களுக்கும் சாந்தி தருக...

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் நீழலின் தரிசனத்தில் தழைத்த
கலாநிதி நாகவிங்கம் சண்முகலிங்கன்
தலைவர், அரசறிவியல் - சமூகவியல்துறை.

சான்றோர் சுரபி

கீரிமலை சிவநெறிக்கழகம் இடம் பெயர்வுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் மாதந்தோறும் நகுலேஸ்வரப் பெருமான் கோயிலில் கூடும். அங்கு பல திசைகளிலிருந்தும் பல பெரியார்கள் வந்து நமசிவாய தேசிகர் ஐயா அவர்களின் தலைமையிற் கூடுவர். அது சான்றோர் சங்கம மாயிருக்கும்.

யாராவது ஒருவர் ஒருபொருள் பற்றிச் சிவ நிமிடம் பேசுவர். பலரும் தத்தம் ஐயங்களைச் சொல்வர். இறுதியில் தேசிகர் ஐயா அவர்கள் புன்முறுவல் பூக்கும் மலர்ந்த முகத்துடன் பதில் சொல்வார். எல்லார்க்கும் விளங்கக் கூடிய, இலகுவான, தெளிவான, செந்தமிழ் நுடையில் பேசுவார். அதை உபதேசம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். நேரம்போவதே தெரியாமல் எல்லோரும் தம்மை மறந்து இலயித்திருப்பர். ஐயாவுக்கு அறிவு சுரந்து கொண்டே இருக்கும். நூலறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட இயற்கை ஞானம் அது என்று பலரும் உவந்து பேசிக் கொள்வர்.

சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் “ஆன்று அளிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோராக” ஐயா எங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்தார். அவர் மகாபெரும் பேரறிஞராக இலக்கண வித்தகராக விளங்கிய போதும், எல்லா மட்டத்தினருடனும் எளிமையாகப் பழகும் பண்பு அவருக்கு இயல்பானது. எல்லாரையும் நேசிப்பார்; ஒருவரையும் கோரியார்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்றும், “தீதும் நன்றும் சிறந்தரவாரா” என்றும், “பெரியோரை வியத்தலும் இலமே சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே” என்றும் எண்ணிலா அறிஞர்கள் பேசக் கேட்டிருக்கின்றோம். அதன்படி வாழ்ந்து காட்டிய வராகத் தேசிகர் ஐயா ஒருவரைத்தான் கண்டோம். அதனால்தான் ஐயாவின் சதாபிஷேக விழாவில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அத்தனை நல்லறிஞர்களும், அருளாளர்களும் சங்கமமானதைக் காணும் பேறும் பெற்றோம்.

ஐயா குருவருளும், திருவருளும் வாய்க்கப் பெற்ற சீவன் முத்தர்; சிவனடியே சேர்ந்திருக்கும் பேறுபெற்றார். அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த நாமும் அவரைத் தரிசிக்கும் பேறுபெற்றோம்.

இளவாலை.

சைவப் புலவர் சு. செல்லத்துரை
ஓய்வு பெற்ற அதிபர்

வெற்றிலைச் சாற்றில் விளைந்த தமிழமுதம்

வெற்றிலைச் சாற்றில் விளைந்த தமிழமுதைப்
பெற்றிடவே கூற்றுப் பெரும்பாவீ! - நற்றவராம்
தேசிகரைப் பாசத் தளையிட் டிழுத்தீட்டாய்
ஆசைக் கனவாம் அது!

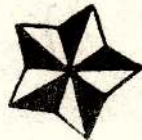
காலா! உன் பாசக் கயிற்றைக் கழற்றிடவே
வேலா யுதங்கொண்டு வேகமாய்க் - கோலமயில்
ஏறி வருகின்றான் எங்கள் முருகபிரான்
பாறி விழுவை நீ பார்.

பைந்தமிழ்த் தெய்வம் பரமன் திருமகன்தன்
சிந்தைக் கினியராம் தேசிகரை - நொந்திட
வீட்டிடான் கண்டாய் விழைந்தவரைத் தன்பாதம்
இட்டளிப்பான் பேரின்பம் இன்று.

இன்றும்என் நென்றும் இவரவன்பா தத்திருப்பார்
நன்றதுவே ஆனாலும் நாம் அவரின் - பொன்றிகழும்
பூதவுடல் வீட்டுப் புகழுடலைப் பற்றிடுவோம்
ஆதரமே எங்கட் கது.

நமசிவாய தேசிகரே! நல்லிலக்க ணத்தில்
இமயம் அனையீர் அறிந்தோம் - இமைப்பொழுதும்
எம்நெஞ் சகலா திருப்பீர் அது ஒன்றே
நம்முடைய நன்றி நலம்.

சொக்கன்

நடுவூர்ப் பழுத்த பயன்மரம்

மரபு வழி வந்த தமிழ்க் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் கடைசிக்
கொழுந்து—

கூர்த்தமதி, நினைவாற்றல், மெய்ப்பொருள் காணும் சலியாத
முயற்சி ஆகிய கனிகள் குலுங்க நடுவூர்ப்பழுத்த பயன்மரம்—

நேர்மை, வாய்மை, சீலம் — இவற்றால் நிரிர்ந்து நடந்த
சான்றோன்—

தமிழாசிரியனுக்கிருக்க வேண்டிய எளிமை இதுவென வாழ்ந்து
காட்டிய பெருமகன்—

என்றுமுள தென்தமிழுக்கு இலக்கண வேலி அவசியம் என
நம்பி, அதைக் கற்சிப்பதை ஒரு தவமாகக் கருதி, ஒரு மாணவர்
பரம்பரையை வளர்த்தெடுத்த வள்ளல்—

சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத் திறத்தால் நிகழ்காலம் எவ்வாறு
ஊட்டம் பெறமுடியும் என்பதை நிதர்சனமாகக் காட்டிய
பேரறிஞன்—

“மகாவித்துவான்” என்றும் “வித்தகர்” என்றும் தமிழுலகம்
தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடிய மேதை—

அந்தப் பெரிய பரிபூரணமாம் பொருளுக்குள் கலந்து விட்டது!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சே. பத்மநாடன்

அல்லல் களைந்து அமைதி பெறுக

“எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுமே அல்லாமல் வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே” என்று பாடிப்போந்தார் தாயுமான சுவாமிகள். அவரின் அடியொற்றி இலக்கணத்துறையில் வித்தகராகியான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற உன்னை நோக்கோடு சுயநலம் இன்றி பொது நலத்தோடு தன்னை நாடி வரும் நன் மாணாக்கருக்கு ஒருபோதும் இல்லையெண்ணாது தன் அந்திம காலம் வரை தன் இலக்கணச் செல்வத்தை அள்ளி அள்ளி வழங்கிய இலக்கணச் செம்மல் மதிப்பிற்குரிய இலக்கண வித்தகர் நமசிவாய தேசிகர் ஆவர். வலிகாமம் வடக்கில் வாழ்ந்து கொண்டே அம்மண்ணின் பெருமையை உயர்த்துவதுபோல சிறு இடங்களிலிருந்தும் தன்னை நாடிவரும் அறிஞர்களையும் இளைஞர்களையும் மனம் கவரும் வகையில் மிக அழகாகவும் தெளிவாகவும் அமைதியாகவும் இலக்கணத்தை இனிக்க இனிக்க அவர்கள் விரும்பி செலீமடுத்து சுவைக்க சுவைக்க அன்றையைப் போல் அறிவூட்டிய பெருமை அவரையே சாரும். இவ்வுலகில் தாம் சிறந்த மண்ணில் தானொரு தலைசிறந்த நல்லாசிரியனாய் விளங்கியது மட்டுமல்ல தன்னிடம் கல்வி கற்ற நன் மாணாக்கர் அனைவரையும் நல்லாசிரியராக விளங்கச் செய்த பெருமகன் அவர். இலக்கணத்தை எளிமையாகவும் தெளிவாகவும் விளக்குவது அவருக்குக் கைவந்த கலை. எனினும் இறுதிக்காலம் வரை தன் அறிவுபற்றி தற் பெருமை கொள்ளாதது அவரது சிறப்பம்சமாகும். அன்னாரின் வித்துவம் உணர்ந்த யாழ் பல்கலைக்கழகத்தினர் அவருக்கு இலக்கண வித்தகர் என பட்டம் வழங்கியும் ஆரிய திராவிடபாசா அபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் மகா வித்துவான் எனப்பட்டம் வழங்கியும் அவரைக் கௌரவித்தமை அவரின் வாழ் நாளில் கிடைத்த சிறப்புக்களாகும். தமிழ் இலக்கண உலகிற்கு வரப்பிரசாதமாக விளங்கிய வித்தகர் அவர்கள் விண்ணுலகெய்தியமை ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாக இருந்தாலும் கூட பேரோடும் புகழோடும் சதா அபிசேக வைபவம் நிறைவேறிய கையோடும் இறைவன் அடிசேர்ந்தமை அன்னார் உள்ளத்திற்கு நிறைவு தரும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. எனினும் அவரின் ஆண்மா நித்தியானந்தப் பெருவெள்ளத்துடன் இரண்டறக் கலக்கவும், அவரின் குடும்பத்தவர்கள் அல்லல் களைந்து அமைதி பெறவும் ஆண்டவன் அருள்புரிவாராக.

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

பிரதேச செயலகம்,
வலி வடக்கு,
தெல்லிப்பழை.
2000-09-18

பத்தினியர்மா திலகநாயகம்

மாரச அஞ்சலி

தென்மயிலை தந்த சற்குரு நாதனைத்
தன்றலை மேற்போற்று மெம்முர் — நன்மக்கள்
உள்ளத்தி லூன்றிய வுன்றிரு நாமம்
என்றுமே நீங்கா நிலைக்கும்.

தென்மயிலை கட்டுவன் வர்த்தலைவி ழானாரும்
தன்னுரிமை யோடு தலைவனாய் — பண்ணிய சீர்
சேவைதா னென்னே! மறப்போமோ? தங்கள்
காவியமே நிற்புகழ் கூறும்.

பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் சிறவென்ற — பண்பினை
செந்நாப் புலவனாள் வாய்மொழி யாமென
உன்பாற் கொண்டாய் நயந்து.

மாண்புறு சொல்லால் மணிமணியா யன்றளித்த
தேன்பொதி செந்தமிழி லக்கணத்தை — மாணவர்யாம்
எத்துயருங் கொள்ளா தெடுத்துரைக்கக் கேட்டிருப்போம்
வித்தகரே! எங்கினிக் கேட்போம்

உன்பிரிவைக் கூறுதற்கு வார்த்தை யறியாது
சிந்தை கலங்கியான் நிற்கின்றேன் — என்குருவே
மாரசமா யஞ்சலியா மிங்காற்ற வுன்னான்மா
மாண்புறு சாந்தி பெறவே.

அம்பலவாணர் வீதி,
கட்டுவன்,
தெல்லிப்பழை.

வே. முத்துலிங்கம்
வட்டுக் கிழக்கு,
சித்தன்கேணி.

ஓம் நமசிவாய குரு பாதமதிலே பணிந்து போற்றி வணங்குவாம்

இலக்கண வித்தகர் குரு நமசிவாய தேசிகர் ஈழத்தமிழ் மண்ணின் சொத்தாவார். இவர் சிவபூமியாம் ஈழமணித் திருநாட்டின் கட்டுவன் தென்மயிலைப் பிரிவில் பிறந்து நிறைவோடு வாழ்ந்தார்.

ஐயா அவர்கள் வருத்தலைவிளாண் மருதடி விநாயகர் ஆலயத்தில் வசித்த "இலக்கண முனிவன்" வித்துவ சிரோமணி சி. கணேசையரின் தொல்காப்பிய அருள்கடலிலே "தேசிகன்" என்று அழைக்கப் பெற்று மூழ்கி விழைந்த ஒரு நண் முத்து ஆனார். இதனால் ஐயாவிற்கு இறையருளும் குரு ஆசியும் நிறைவாகக் கிடைத்தது. அதனாலேயே இலக்கண முனிவனின் ஒப்ப, திட்ட, நுட்பங்களையெல்லாம் தனது மதிநுட்பத்தினால் கசடறக் கற்று தனது மாணவ சமூகத்தினருக்குத் தான் கற்பித்துள்ளார். எனவே தான் தேசிகர் அவர்கள் கணேசையரின் முதன் மாணாக்கரும் ஆனார். இவருடைய கல்வித் தலைமுறை நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலரின் தமிழ் பாரம்பரியத்திலே உருவாகி வந்தமையால் தேசிகரின் அறிவை உணர்ந்த யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் தனது முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவிலேயே அவருக்கு இலக்கண வித்தகர் எனும் பட்டம் அளித்து கௌரவித்தது. அண்மையில் எமது கட்டுவன், மயிலிட்டி தெற்கு, வருத்தலைவிளாண் பாலர் ஞானோதயா சங்கத்தினர் சதாபிஷேகப் பெருவிழா எடுத்து வாழ்த்தி மகிழ்ந்தனர். இதை தமிழ் உலகமும் வாழ்த்தி மகிழ்ந்தது. எனவே அன்று படித்தோம் "நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழ் எங்கே சுருதி எங்கே" என்று கூறியவை இன்று "கட்டுவன் தென்மயிலை நமசிவாய தேசிகர் பிறந்திலரேல் சொல் இலக்கணம் எங்கே" என்று கேட்டால் அது என்றைக்கும் மிகையாகாது. எனவே இத்தனை சிறப்புக்களும் நிறைந்த வித்தகர் ஐயா அவர்கள் தனது இறுதிக்காலம் வரை இறையருளும் குருபக்தியும் உடையவராய் நிறைவான வாழ்வும் குருப்பணியும் செய்தார். இறுதியில் புண்ணிய பூமியாம் இந்தியாவிலே மகாகவி பாரதியார் பிறந்த நாளிலே தில்லைப்பெருமான் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டார். எனவே ஓம் நமசிவாய குருபாதமதிலே பணிந்து போற்றி அவர் வழி நின்று வாழ்வோமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அல்பலவாணர் வீதி,
கட்டுவன்.
21-09-2000

கனகசாயதி கனகநாயகம்

நீங்கா நினைவுகள்!

இலக்கண வித்தகரின் மறைவு தயிழுக்கும் சைவத்திற்கும் ஏற்பட்ட பேரிழப்பு! அவருடைய மாணாக்கர் படும் வேதனையைப் போல், அன்னாரின் இனத்தவர்கள் படும் ஆறாத்துயரை எடுத்தியம்புவது எனது கடனாகும்.

மகாவித்துவான் கணேசையாவின் தலையாய சீடரான அப்பெரியார், ஆறுமுகநாலருடன் இருந்து கற்று சிவபூசைத் தொண்டிலும் உதவிய திரு. அ. பொன்னையாவின் பேத்தியைத் திருமணம் செய்தவர் என்பது நினைவுகூரப்படவேண்டிய செய்தி!

கோவில்கள் பற்றி அவர் இயற்றிய செய்யுள்களும், சைவக் குருமார்பலரது ஐயங்கள் அகற்றி, ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகள் வழங்கியதும் மறக்க முடியாத நிகழ்வுகள்!

அவரது ஆய்வுகள் இலக்கண, இலக்கியத்தோடு மாத்திரம் நின்றுவிட்டதா? சோதிடம் போன்ற பலதுறைகளில் அவரது ஆர்வம் துளிர்விட்டது! தொல்காப்பியத்தை ஆராய்ந்தவர், தமிழ் வாணனின் 'கல்கண்டு' போன்ற சாதாரண சஞ்சிகைகளையும் படித்தார். அந்தப் பரந்த அறிவினை எம்மோடெல்லாம் பகிர்ந்து 'செழுங்கிளை தாங்கிய' அத்தானின் அமைதித் திரு உருவை எப்படித்தான் மறக்க முடியும்?

அன்னாரின் உறவினர்கள் சார்பாகக் கண்ணீர் அஞ்சலியை வேதனையுடன் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

மு. சீவானந்தம்

(ஐய்வு பெற்ற கல்வியுதிகாரி)

உள்ளப் பிரிந்த உத்தமர்

தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்றவர் இலக்கண வீத்தகர் இ. நமசிவாய தேசிகர் அவர்கள். கற்றவற்றைத் தேவையறிந்து எடுத்துச் சொல்வதிலும் வல்லவர். அவர் ஆன்றவீந் தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் என்பதில் எவருக்கும் மாறுபட்டிருந்து இருக்க முடியாது. தளம்பாத நிறைகுடம் அவர். இத்தகைய ஒரு மேன்மையைத் தமிழ்மொழி வரலாற்றில் பெற்ற அறிஞர்கள் சிலரையே காண்கிறோம்.

பண்டிதர் க. பொன்னுத்துரையவர்கள் ஆரம்பித்து நடாத்திய பால பண்டித பண்டிதை வகுப்புக்களில் இலக்கண வீத்தகரோடு சேர்ந்து கற்பிக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்ததை ஒரு பெரும் பேறாகவே நான் கருதுகிறேன். அவரது சேர்க்கையால் யான் பெற்ற அநுபவங்கள் பலப்பல. மல்லாகம் பண்டித கழகத்தில் கற் பித்த பண்டிதர்கள் வித்துவான்கள் அனைவரும் வித்துவச் செருக் கற்று தெரியாதவற்றைத் தெரிந்தவர்களிடம் நாணயின்றி விசாரித் தறிய உறுதுணையாயிருந்தவர் உவப்பத்தலைக் கூடிய உத்தமர் நமசிவாய தேசிகர் அவர்களையென்பதில் கருத்து வேறுபாட்டுக்கு இடமில்லை. வீத்தகர், 'இது தெரியவில்லை', 'இதையோசிக்க வேண்டும்', 'இதற்கு நீர் சொன்ன கருத்துச் சரியானது' என்று கூறக் கேட்டும் எவரும் மற்றையோர் மீது காழ்ப்புணர்வு கொள்ள இடமில்லாமற் போய்விடும். சுருங்கக் கூறுவதானால் வீத்தகர் அங்கும் கற் பித்த படியால் வித்துவக் காய்ச்சலுக்கும் மட்டந் தட்டும் மனப்பான்மைக்கும் அங்கு இட இல்லாமற் போய்விட்டது. ஒருவர் மற்றையவரிடங் கேட்டுத் தெரிய முடியாவிட்டால் வீத்த கர் வரும்வரை காத்திருப்பதும் வழமையான நிகழ்ச்சியாகி விட் டது. அவர் பேரறிவாளனாக இருந்தும் சிற்றறிவு படைத்தவரைக் கூடக் கனம் பண்ணும் பண்பாளர். 'மாட்சியிற் பெரியாரை வியந்தது மிலமே - சிறியரை இகழ்தல் அதனிலும் இலமே' என்ற களியன் பூங்குன்றார் வழிவந்த சான்றோர் அவர். தவறாக யாராவது கற் பித்தது தமது காதில் விழுந்தால் அதை மறவாது காத்திருந்து சந்தர்ப்பம் வரும்போது அன்புள்ளத்தோடு எடுத்துக் காட்டுவது அவர் இயல்பு. அவர் திருந்துவது பற்றிய நிகழ்ச்சியே யன்றித் தாழ்வு மனப்பான்மை எவரிடமும் அரும்பியதில்லை. தந்தை மகனுக்கும் ஆசிரியன் மாணவனுக்கும் சுட்டிக் காட்டுவது போல அவர் கூற்று அமைந்திருக்கும்.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிந்த அவர் பிரிவை நினைக்க கவலை மேலோங்குகிறது. இனிச் சரி பிழைகேட்கச் சரியான ஆளில்லை. உப்பினருமை உப்புச் சமைந்தால் தெரியுமென்பர். வீத்தகர் அருமை வீத்தகர் மறைந்த பின்புதான் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

பண்டிதர் க. நாகலிங்கம்

மனமுருகி வணங்குகிறேன்

இலக்கண வித்தகர், மகாவீத்துவான், இலக்கிய மேதை, முதறிஞர் என்ற ஈழத்து மாமலை சரிந்துவிட்டது. தேசிகர் ஐயா என்ற தேசம் போற்றும் தமிழ் நாதம் ஓய்ந்துவிட்டது. என்செய்வோம்? சரித்திரங்களிற் படித்த சங்கத் தமிழ்ப் புலவரை நனவில் கண்ட திருப்தியில் வித்தகர் ஐயாவைக் கண்டு அனுபவித்தோம். ஞானிகள் தெளிவின் நிறைவால் அமைதியாய் இருப்பர் எனக் கற்றதை இத் தமிழ் ஞானியின் தரிசனத்தால் உணர்ந்தவர்களில் சிறியேனும் ஒருவன். “கற்றது கைமண் அளவு” என்பதனை அறிவால் உலகை அளந்த இவ் உத்தமரைக் கண்டதனால் நன்கு உணர்ந்த மாணவன் யான்.

கற்று அறிவாளர் கருதிய காலத்துக்
கற்று அறிவாளர் கருத்தில் ஓர் கண் உண்டு
கற்று அறிவாளர் கருதி உரை செய்யும்
கற்று அறிகாட்டக் கயல் உள ஆக்குமே.

என்ற திருமூலர் சுவாமிகளின் வாக்குக்கு அமைய உண்மைக் கல்வியை ஊன்றிக் கற்றாய்ந்து மற்றவர் அகத்தேயும் தெளிவுறுத்தும் மாண்புடையாராக விளங்கியவர் ஐயா அவர்கள். கம்பன் கழகக்குடும்பத்து குல குருவாக விளங்கிய ஐயாவிடம் கையேந்தித் தொழுது அருகே நின்று ஆறுதல் பெற்ற பேறு எனது வாழ்வில் கிடைத்த சிறப்பு களில் ஒன்றாக நினைந்து வணங்குகிறேன். அவர்களின் சதாபிஷேக வீழாவையும் ஊர்வலத்தையும் நடாத்துகின்ற பேறும் அவரது நிறைவுக் காலத்தில் தமிழகம் சென்று அண்ணா நகரில் நேரில் கண்டு உரையாடுகின்ற வாய்ப்பு உண்மையான நேசிப்பினால் கிடைத்த பேறு எனக் கருதி இறைவனுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். வித்தகஞான சற்குருவாகப் போற்றும் வித்தகர் ஐயா 1994ஆம் ஆண்டு பன்னிரு தினங்கள் நெல்லியடி தடங்கன் புளியடி முருகன் கோவில் விதியில் என் தொடர் விரிவுரையைக் கேட்டு தினமும் உற்சாக மூட்டினர். தொடர் விரிவுரையின் நிறைவு நாளில் வளரும் குழந்தையாய் நின்ற என்னை வித்தகர் ஐயா மேடையில் தோன்றி வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி என் வாழ்வில் கிடைத்த உன்னத பரிசாக பெருமை கொள்கிறேன். பேரறிஞரோடு வாழ்ந்தோமே என்ற திருப்தியில் வித்தகர் ஐயாவை என் வாழ்நாளில் நினைந்து வணங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஐயாவின் புண்ணிய ஆத்மா சாந்தி பெற இறைவனை இறைஞ்சி நிறைவு பெறுகிறேன்.

செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

எம் குருநாதர் இணையடி தொழுவோம்

தாரமுங் குருவும் தலைவிதிப்படி. இலக்கண வித்தகர் இ நமசிவாய தேசிகர் ஐயா எம் குருவாய் வாய்த்தது எமது புண்ணியப் பேறு. ஆசிரிய இலட்சணங்கள் அனைத்தும் அவரிடத்தில் நிறைந்து விளக்கம் பெற்றன. மலை, நிலம், பூ, துலாக்கோல் ஆகியவற்றின் குணங்கள் எல்லாம் அவர் பாற் பரிமளித்தன. கொள்வோன் கொள்கையறிந்து கற்சிப்பதில் ஐயா நிகரற்றவர்.

வித்துவசிரோமணி பிரம்ம ஸ்ரீ சி. கணேசையா செவ்விதின் உரைத்த இலக்கணக் கல்வியை தேசிகர் ஐயா அமைவரக் கொண்டார். அக் காலத்து அவ்வினையாளராய் அவரொடு பயின்ற பண்டிதர் முத்துக் குமாரு போன்றாருடன் வினாவியும் வினாயது விடுத்தும் தம்மடக் நனி இகக்கச் செய்தார். பண்டிதர் வ. நடராஜன் பண்டிதர் ச. பொன்னுத்துரை போன்ற நல்லறிஞர்களுக்குச் செவ்விதின் உரைத்து மேலும் தம் நூல் அறிவில் வீருத்தி பெற்றார். நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் அறிஞர்கள் தேசிகர் ஐயா இடத்தில் ஐயந்தெளிந்து கொண்டார்கள்.

மல்லாகம் பண்டித மாணவ கழகத்தின் தலைமை ஆசான் தேசிகர் ஐயா அவர்களே. அக்கழகத்தின் விழாக்களெல்லாம் தேசிகர் ஐயா வின் தலைமையிலேயே நடைபெறும். பண்டிதன் பத்திரிகை, வினைப் பகுபதம், இலக்கண விளக்கச் சந்திரிகை என்பனவற்றின் வெளியீட்டு விழாக்களிலே தேசிகர் ஐயா ஆற்றிய தலைமையுரைகள் இன்றும் நினைவாக உள்ளன. அவர் தமது மாணவர்களின் அறிவு வளர்ச்சியை எதிர்பார்த்தது அல்லாமல் வேறெதையும் எதிர்பார்த்தது கிடையாது.

இலக்கண நூல் ஒன்றைச் செய்தாலென்ன என்று தேசிகர் ஐயாவை யாராவது கேட்டால், இக்காலத்துக்கு நாவலர் எழுதிய இலக்கணச் சுருக்கம் ஒன்றே போதாதா? என பதிலளிப்பார். நாவலர் சொன்னதிலும் இலகுவாக, விளக்கமாக, சுருக்கமாக யாருஞ் சொல்ல முடியுமா? என்பது வித்தகர் கருத்து. கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற் பெரியரான தேசிகர் ஐயா தம் அநுபூதிச் செல்வங்களாக நகுலேசர் திருவந்தாதி செல்வச்சந்திரி கந்தர் சதகம், பதிகம் என்பனவற்றைத் தந்துள்ளார். தமிழகத்தில் அவரது இறுதிக்கிரியைகள் நடைபெறுகின்ற நேரத்தில் சங்காணையில் அன்னாரின் இல்லத்தில் இருந்து குடும்பத்தினரும் மாணவரும் அன்பர்களுமாக அவர் ஆக்கிய தோத்திரப் பாடல்களைப் பாராயணம் செய்தோம். படிக்கின்றவர்கள் கேட்கின்றவர்கள் அத்தனைபேரும் பரவசமடைகின்ற நிலை அங்கு காணப்பட்டது. வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுகின்ற எம் குருநாதர் இணையடி தொழுதுய்வோம்.

594, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வ. போள்பநாயகம்

தமிழ் அன்ணையின் தவப்புதல்வர்

கட்டுவன் என்னும் பொற்பதி தன்னில்
 கனியும் இந்நூற்றாண்டதனில் - தமிழ்க்
 கடலென வாழ்ந்த நமது தேசிகர்
 நமசிவாய இலக்கண வீத்தக! - நீவீர்
 பன்னூல் கற்றுப் பேர் இமயமாய் எழுந்து
 தன்னிகரில்லாத் தமிழ்ப் பண்டிதராகி
 தள்ளாவயதிலும் தமிழ்த் தொண்டாற்றினீர்.
 ஐயம் தீர்த்தீடும் பேர் அறிஞராய் என்றும்
 வையம் போற்ற வாழ்ந்து காட்டினீர்.
 மெய்யில் உணர்வு உள்ளது நாள்வரை
 பொய்யா வாழ்க்கை வாழ்ந்து காட்டினீர்.
 உங்கள் நகைச்சுவை பொருள் பொதிந்திருக்கும்
 எங்கள் மயக்கம் எளிதிற் கலைந்தீடும்
 உள்ளங் கவர்ந்த கள்வனாகித்
 தெள்ளு தமிழினைத் தேர்ந்து வழங்கினீர் - அமுத
 வெள்ளந்தன்னில் நீந்தீடும் உணர்வு
 கொள்ளை இன்பந் தந்தீடும்ன்றோ.
 ஈழத்தறிஞர் பேரவை எழுந்துமை அன்று
 வாழ்த்தி வணங்கீட எடுத்த சதாசிஷேக விழாவில்
 ஆலவட்டம் மேளதாளம் அனைத்துடன் தங்களை
 அழைத்து வந்து அரியனை ஏற்றி
 மகிழ்ந்தீட்ட அந்தக் கோலக்காட்சி கனவாய் முடியச்
 சிவப்பெறெய்தினீர் எனும் செய்தி கேட்டோம்.
 என்செய்வோம் ஈசன் முடிவது வானால்!
 என்றும் அமரருள் அமரராய் வாழ்க.
 தங்கள் ஆன்மா சாந்தி அடைந்திட
 எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுவோம்.

வயாவிளான் ம. ம. வி;
 உரும்பிராய்.

ஆ. சி. நடராஜா
 அதிபர்

மகாவித்துவான் நமசிவாயம் நாமமினிது வாழும்

அன்பினின் உருவாம் ஆன்ற அறிவீனிலே தெளிவாம் மக்கள்
இன்புறு நெறியைத் துலக்கும் இணையிலாச் சுடராம் என்றும்
துன்புற வறியா நெஞ்சத் தொண்டுகள் நமசிவாயம் தன்னூன்
என்புறும் வடிவம் வீட்டோர் ஒளியுருப் பெற்ற தன்றோ!

தமிழினின் உயர்வைக் காட்டித் தமிழ்ச்சுவை வீஞ்சச் செய்யும்
அமிழ்தினின் சொற்பெருக் காலே அகவொளி வீரித்து மேவும்
தமிழ்ப்பெரும் புலவ ரேறாம் தகுதீசால் நமசிவாயம் தன்னூன்
அமைதிகொள் உடம்பை வீட்டோர் ஒளியுருப் பெற்ற தன்றோ!

(வேறு)

எழுத்தினிலும் சொல்லினிலும் இனியதொரு இயல்பு வீடுகம்
அழுத்தமுறும் அழகுயரும் ஆற்றலோங்கி அருமை மேவும்
பழுத்துயர் பெரும்புலமைப் பயனாய் வந்தளித்துப் பெருமை
செழித்துயர மாணவரைச் செய்வித்தார் புலவ ரேறே!

(வேறு)

கல்லியிற் கடலாய் நின்றோன் கடவுளருட் கலைக ளெலாம்
சொல்லுமகா வித்வா னாகி சோவெதைத் தமிழ்பொ ழிந்து
எல்லவர் திருவு மோங்க எழிலாகப் படைத்து வந்தோன்
நல்லவர் போற்றும் வள்ளல் நாமமினி வாழ்க மாதோ!

பண்டிதர் ம. கடம்பேசுவரன்

கற்பகதருவை இழந்தோம்

இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம், தருக்கம், வரலாறு, சோதிடம் முதலான பல துறைகளையுஞ் சேர்ந்த நூல்களை நன்கு கற்றுக் கற்பக தருவென விளங்கியவர் அமரத்துவம் எய்திய இலக்கண வித்தகர் இ. நமசிவாய தேசிகர்.

பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களே இவரிடம் பாடங்கேட்டனர் என்றால் இவருடைய அறிவையும் ஆற்றலையும் பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

'தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி' என்பது அறிஞர்களின் முடிபு. இந்த வகையில் தேசிகர் மிகச் சிறப்புற்று விளங்கினார். தமது குருவாகிய மகாவித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்களைத் தேசிகர் கண்ட தெய்வமாகவே கருதினார். ஐயர் அவர்களும் தேசிகருக்குப்பெருமதிப்பு அளித்து வந்தார்.

கணேசையர், தம்மால் எழுதப்பட்ட உரைவிளக்கக் குறிப்புகளுடன் கூடிய தொல்காப்பியம் என்னும் நூலைப் பதிப்பித்தபோது அவருக்கு வலக்கரம் போன்றிருந்து நூலைச் சிறப்புறச் செய்தவர் தேசிகர்.

இலக்கணம் வறட்சியான ஒரு பாடம் (Dry Subject) என்பது பலரின் கருத்தாகும் ஆனால் அது மிகச் சுவையான பாடம் என்பதைத் தமது கற்பித்தல் திறமையால் நிரூபித்துக்காட்டி மாணவர்களுக்கு இலக்கணத்திலும் ஆர்வத்தை ஊட்டியவர் தேசிகர் என்பது ஒரு சிறிதும் மிகையாகாது.

"அறிவிற்கு மாட்சியெயாவது பொருள்களைக் கடிதீர் காண்டலும் மறவாமையும் முதலியன" என்னும் பரிமேலழகரின் கூற்றுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் தேசிகர்.

எத்துணைச் சிக்கலான விடயங்களையும் கேட்போர் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளத்தக்க வகையில் மிகத்தெளிவாக எடுத்துச் சொல்வதில் தேசிகர் சிறந்து விளங்கினார்.

சாதாரணமாகத் தமிழ் அறிஞர்களிடத்திற் காணப்படும் அழுக்காறு என்னும் இழி குணம் இவரை எட்டியும் பார்த்ததில்லை. அறிஞர்களைப் பாராட்டுவதற்குப் பலர் தயங்குகிறார்கள். ஆனால் தேசிகரோ எவ்வித தயக்கமுமின்றி மனமுவந்து அவர்களைப் பகிரங்கமாகப் பாராட்டும் பண்புடையாளர்.

இவ்வாறெல்லாம் சிறப்புடன் வாழ்ந்த இலக்கண வித்தகர் இ. நமசிவாய தேசிகர் மறைவினால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை நிரப்புவது இலகுவான காரியமன்று.

அவரது ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்போமாக ஈழத்துச் சிதம்பரம், சிவபூர் க. வைத்தீசுவரர் குருக்கள் காரைநகர்.

கற்பார் மனமணி விளக்காய்...

எம்மை யெல்லாம் சொல்ல முடியாத சோகத்திலாழ்த்திய “வித்தகர்” ஐயாவின் பிரிவு என்னையும் பலபடச் சிந்திக்கச் செய்தது. மரணத்திற்கு இருக்கின்ற பலம் யாருக்கும் இல்லை. ஆனால் அது சிலரிடத்தே வந்து போம்போது அவர்களின் ஜீவ ஒளியை நிலை நிறுத்திச் சென்று விடுகிறது. “போலிக்கே தேவைபொய்யும் வீளம்பரமும் - என்ற ‘மஹாகவி’யின் வரிகளுக்கு வித்தகர் ஐயாவின் வாழ்வு இலக்கிய விளக்கமாகியிருப்பது புலனாயிற்று.

சாந்தமும் அமைதியும் உள்ளத்தெழுந்து உதட்டில் தவமும் புன்சிரிப்பும் பேசாமற்பேசும் விழிகளும் உணர்த்தி நிற்கும் அர்த்தங்கள் இலகுவில் பொருள்காண முடியாத மஹாவாக்கியங்கள்.

ஐயாவை வைத்துக்கொண்டு சிறியேன் புகழ்தேடக் கூடாது. பொய்யும் மெய்யும் புரிந்தவன் உள்ளான். நையும் அகத்தையும் நன்றே உணர்வான்.

“யானே பொய், என் நெஞ்சம் பொய்; என் அன்பும் பொய்” - என்று மணிவாசகப் பெருமான் கூறியதைப் பொய்யாக்க விரும்பவில்லை; ஆக்கவும் முடியாது.

“இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர், யாவதும் கற்றோர் அறியா அறிவினர், கற்றோர்க்குத் தாம் வரம் பாகிய தலைமையர், காமமொடு கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சியர் என்ற திருமுருகாற்றுப் படை அடிகளே ஐயாவைப் பற்றி எண்ணும்போது நினைவை முன் மறிக்கின்றன.

ஐயா அவர்கள் கற்பார் மனமணிவிளக்காய் இனிவரும் உலகுக் கான எழுகதிர்ச்சுடராய் நிச்சயம் வழி நடத்துவார். இதற்கு இறை துணை நிறைய உண்டாம்.

இனி; பிரம்ம சூத்திரத்தில் ஒரு வாக்கியம்

“ஜன்மாத் யஸ்ய யத்”

தோற்றம் முதலியன அதிலிருந்தே முதலியன என்றால் காத்தல், மறைத்தல், அருளல், அழித்தல் என்பன எல்லாம் தான்.

கல்வயல் வே. குமாரசாமி

தலைமுறைக்கே எடுத்துக்காட்டு

இலக்கண வீத்தகர், மகாவித்துவான், தேசிகர் என்றெல்லாம் தலிமுலகம் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடிய பெருமகன் நமசிவாய தேசிகர் ஐயா அவர்கள் இன்றில்லை.

எமது ஊரின் புகழுக்கும் பெருமைக்கும் அணி சேர்த்தவரும் எமது சங்கத்தோடு தமது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை இணைத்துப் பெரும் தொண்டாற்றியவருமாகிய பெருந்தகை அவர்.

சதாபிஷேகப் பெருவிழா எடுத்து அறிஞருலகம் தன் நன்றியறித லையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து ஆறுமாதக்கூடக் கழியாத நிலை யில் நிறைவான ஞானவடிவாக நம்மிடையே உலாவிய இப்பெரியவ ருக்குப் பிரியாவிடை!

அதற்கு முன்பே -

வருவதை முன்கூட்டியே உணர்ந்தவர் போல், எல்லோரிடமும் அன் னைச் சொரிந்து உரையாடி விடை பெற்றுக்கொண்டு தமிழ்நாடு போய்விட்டார்.

கூர்த்தமதியும், நினைவாற்றலும், தருக்க நூற்பயிற்சியும் வாய்ந்த இம்மேதையின் எளிமை காண்பாரை வசீகரிக்கும்.

இம்மகான் வாழ்ந்த அப்பழுக்கற்ற சீரிய வாழ்வு இந்தத் தலை முறைக்கே எடுத்துக்காட்டு.

இத் தக்கார் விட்டுச் சென்றவை எச்சமும் ஞானச் செல்வமும் இனிய நினைவுகளுமாம்.

கட்டுவன் - மயிலிட்டி, தெற்கு,
வறுத்தலைவிளான்.

வ. இராஜகுமார்
செயலாளர்,
பாலர் ஞானோதய சங்கம்.

இலக்கணப் பேரொளி அணைந்தது

அண்மையில் இறையடி எய்திய பண்டிதர், இலக்கணவீத்தகர், பேராசான் இ. நமசிவாயதேசிகர் அவர்கள் ஈழநாட்டின் புகழ்பூத்த வீத்துவபரம்பரையின் தலைசிறந்த சிரதிநிதியாவார்.

தமது பழுத்த தமிழ் இலக்கணப் புலமையாலும், அதன் காரணமாக “செந்தமிழ்” முதலிய பத்திரிகைகளில் தாம் வரைந்த தெளிவும் புலமையும் நிறைந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளினாலும் - எல்லாவற்றுக்கும்மேலாக தமது தொல்காப்பியப் பதிப்பினாலும் தமிழ்கூறும் நல்லுவக மெங்கணும் நன்கு போற்றப்பட்டவர் வீத்துவ சிரோமணி சி. கணேசையர் அவர்கள். அவர்களுடைய தலைமாணாக்கராகவும் வாரிசாகவும் விளங்கியவர் தேசிகர் அவர்கள். சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த ஐயர் அவர்களைத் தொடர்ந்து சிற்பகுதியில் தேசிகர் அவர்கள் ஈழத்தின் பெருங்குரவராகத் திகழ்ந்தவர்.

நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களைக் கற்பித்து அவர்களைப் பால பண்டிதர்களாகவும், பண்டிதர்களாகவும், சைவப்புலவர்களாகவும் திகழ வைத்தவர். இவர்களை வீடபரிட்சைகள் எழுதுவதையோ, பட்டங்கள் பெறுவதையோ நோக்கங்களாகக் கொள்ளாது அறிவுப்பசி தீர்ப்பதிலும் ஆன்மீக வளர்ச்சியிலுமே குறியாக இருக்கும் பலருக்கு வழிகாட்டியாகவும் விளங்கியவர்.

கீரிமலை சிவநெறிக் கழகம் போன்ற பல சமய நிறுவனங்களின் புரவலராகவும் தலைவராகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கியவர். குறிப்பாக அந்நிறுவனங்கள் காலத்துக்குக்காலம் நடத்திய அறிவரங்குகளுக்குத் தலைமை தாங்கி அறிஞர்கள் எழுப்பும் ஐயங்களைத்தீர்த்து வைக்கும் பெருங்குரவராகத் திகழ்ந்தவர்.

தேசிகர் அவர்களுடைய ஆன்றமைந்த அறிவினை அங்கீகரிக்கும் வகையில், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தனது முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவின் போதே அவர்களுக்கு “இலக்கண வீத்தகர்” என்ற பட்டத்தினை வழங்கிப் பெருமை சேர்த்துக் கொண்டது.

தேசிகர் அவர்களுடைய மறைவு ஈழம்வாழ் தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு. அவர்கள் இறைவன் திருவடியில் பேரின்ப அமைதிபெற ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் இதயங்கள் சிரார்த்திக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

தீரு. ச. விநாயகமூர்த்தி
சிரேஷ்ட போதனாசிரியர்,
ஆங்கிலத்துறை.

விண்ணடைந்த வித்தக விளக்கு

உலகுக்குப் பயன்செய்த ஓர் ஒளி.
 அண்டம் கடந்த ஓர் அருட்சோதியிற் கலந்தது.
 அவ்வொளியின் இழப்பால்
 அறிவுலகு தற்காலிகமாய் இருண்டது.
 இது அறிவொளி.
 வழிவழியாய்த் தொடர்ந்த ஒளி.
 தொடரப்போகும் ஒளி.
 இறைவனைப்போலவே இவ்வொளிக்கும்
 முதலும் இல்லை முடிவும் இல்லை.
 உலகத்தின் கண்களுக்கு
 யாழ்ப்பாணத்தைக் காட்டியது இவ்வொளி.
 இது தமிழாய் மீளிர்ந்த தனி ஒளி.
 ஒழுக்கமெனும் வெம்மைகலந்தது இவ்வொளி.
 இலக்கியங்களின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் சென்று
 வீளக்கம் செய்த வீரிய ஒளி.
 தொல்காப்பியத்தால் துலங்கியது இவ்வொளி
 தொல்காப்பியத்தை துலக்கியதும் இவ்வொளி.
 இது
 வீழிக்குத் துணையான ஒளியல்ல
 வீழியேயான ஒளி.
 முகத்திரண்டு புண்ணிருந்த புல்லர்க்கும்
 கண்கொடுத்துக் காட்டிய ஒளி
 இவ்வொளியால் ஒளிபெற்ற
 அகல்விளக்குகள் ஆயிரம் ஆயிரம்
 இது
 தன்பிரகாசத்தைப் பிரபல்யப்படுத்த தெரியாத,
 பேதை ஒளி
 இவ்வொளியின் முழுமைகண்ட விழிகள் ஏதுமில்லை
 இது
 மற்றவர்க்கு இரங்கித் தன்னைத்தான் தாழ்த்திக் காட்டும்
 தண்ணளி பொங்கும் தனியொளி.
 இது
 மீளிரும் ஒளிமட்டும் அல்ல
 குளிரும் ஒளியுமாம்

இவ்வொளியை

தமதெனச் சொல்லித் தருக்குறுவார் பலர்.

ஆனால் இதுவோ தருக்கறியாத் தனி ஒளி.

இவ்வொளி பட்டார் பழிவிட்டார்

இது கணேசையர் எனும் கனலில் சிறந்த ஒளி

கனலாய்த் திகழ்ந்த ஒளியுமாம்

இது ஊரில் தொடங்கி உலகெலாம் பரவிய ஒளி.

இது என்றுமே பொருள் பற்றி எண்ணாத அருள் ஒளி.

இது பயன்செய்வதில் பேதம் செய்யாத பேரொளி.

இவ்வொளியின் நாமம் நமசிவாயமாம்.

உலகிற்காய் தன்னை ஒடுக்கி நின்ற அப்பேரொளி

தன் இயற்கை எய்தி காலம் கடந்ததாம்.

மானுடச் சட்டை மாசு நீக்கி

அவ்வொளி

பாசம் கடந்து பரவெளி நோக்கின்றாம்

ஊன்கடந்து வான்கடந்த அவ் உயர் ஒளி

தெய்வ ஒளியாய் இனித்திகழும்.

ஒளியே மாதா!

ஒளியே சிதா!

ஒளியே குரு!

ஒளியே தெய்வம்!

கம்பன் கழகம்

இ. ஜெயராஜ்

வித்தகர் போலுளரோ வேறு

பத்தெட்டோ டாண்டைந்தா மாயுகசேர் பண்டிதனே
முத்தமிழி னின்பம் முழுதுணர்ந்த — வித்தகனே
நாடறிந்த நற்றமிழின் நாயகனே நின்புகழ்
நீடுலகில் வாழ்க நிலைத்து.

இலக்கணவி லக்கிய மாராய்ந்து கற்றார்
நிலக்கணிவ ருக்கு நிகரார் — இலக்கணத்
தேன்தமிழைத் தூய்மைசெய் தேசிகனே மாமேதாய்
வான்புகழ் வாழி மகிழ்ந்து.

தள்ளாத ஆயுள் தளருடல்சேர் தேசிகனே
கொள்ளாத தாமறிவு கொண்டவனே — உள்ளொளிசேர்
பண்டிதனே பார்புகழும் பாவலனே வாழ்க வான்
மண்டலத்தி லென்றும் மகிழ்ந்து.

தென்மயிலை தந்தருள் தெய்வத் திருமகனே
இன்தமிழின் ஏர்காட்டு மெம்மன்ப — நன்முத்தே
அன்னை தமிழுக் கரும்பணிகள் ஆற்றியின்னும்
விண்ணுலகில் வாழி நிலைத்து.

பண்டைத் தமிழ்மொழியைப் பக்குவமாய்க் கற்றுணர்ந்
தண்டுநர்தம் மையம்நீக் காசிரியர் — மண்டலத்தில்
முத்தமிழின் ஆழம் முழுதுணர் மூதறிஞர்
வித்தகர் போலுளரோ வேறு.

தண்டமிழ்த்தாய் செய்தவத்தால் தோன்றிய தேசிகனே
பண்டிதனே வித்தகனாம் பாவலனே — மண்டுபுகழ்
ஈழநன் நாட்டி விமயமலை போலோங்கி
நீள்புகழால் வாழ்க நிலைத்து.

எங்கும் நிறைமொழியா மெம்மொழிக்கும் மேன்மொழியாம்
பங்க மெதுவுமில் பண்மொழியாம் — பொங்குநல்
வித்தகனா ரோடவர் விதந்துரைத்த நந்தமிழை
நித்தமு மென் நெஞ்சே நினை.

அளவெட்டி

அ. வாமதேவன்

தேசிகரே சிவபெருமான் பாதம் சேர்க

இலக்கணம் புலியென்று கற்க அஞ்சும்
இளைசுகளுக் க.:துஅம் புலியென் றன்பாய்த்
துலக்கமுறக் காட்டிக்கற் சித்தே இன்பம்
தோன்றவைத்த இலக்கணவித் தகரே ஐயா
கலக்கமின்றித் தொல்காப் சியத்தை மேலாம்
கணைசைய முனிவரிடம் கற்று நுண்மாண்
நிலைக்குயர்ந்த மகாவித்து வானே நீவிர்
நிறைவாழ்வு வாழ்ந்தீரே சிவமே யாவீர்.

உயர்ந்தசிவ பரம்பரையில் உதித்துச் சைவ
ஒழுக்கமனுட் டானங்கள் பூசை பூண்டு
நயந்தசைவ ஆசிரிய சேவை யாற்றி
நன்மைதரு சங்கங்கள் நிறுவிக் காத்து
வயங்குமுயர் சமாதான நீதி வானாய்
மாண்புபெறு மகாவித்து வானு மாகி
உயர்ந்துயர்ந்து புகழினுச்சி யடைந்திந் நாளில்
உலகைவிட்டுச் சிவபதத்தைப் பெற்றீர் நன்றே.

திருநீறு பொட்டிலங்கும் நெற்றி; உள்ளத்
தெளிவுரைக்கும் முகம்; நல்ல குணங்காட் டுங்கண்
சரிநீதி கூறும்வாய்; வெள்ளித் தாடி
தழிழ்ப்பண்பு காட்டுமுடை; சாந்தம் தேங்கும்
உருவார்ந்த தேசிகரே; நமசி வாயம்
உயர்ந்ததயி ழிலக்கணவித் தகரே; எங்கள்
குருவாக அமைந்துவழி காட்டி வந்த
குணமலையே; சிவபெருமான் பாதம் சேர்க.

பண்ணாகம்.

—புலவர்மணி அ. ஆறுமுகம்

பேரறிஞர் வாழ்ந்த பெருவாழ்வு

“ஊருக்குழைத்திடல் யோகம் நலம்
ஒங்கிமொறு வருந்துதல் யாகம்”

— பாரதி

கடந்த ஆறு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக எமது கிராம முன்னேற்றத்திற்காக எம் முன்னோரால் தொடங்கப்பெற்ற பாலர் ஞானோதய சங்கத்தின் நிர்வாகியாக, தலைவராக, காப்பாளராக பணியாற்றிய உயர்திரு இ. நமசிவாயம் பண்டிதர் ஐயா அவர்களின் சைவத் தமிழ்ப்பணிகளையும், பொதுப் பணிகளையும் பாராட்டி அன்னாரின் மணிவிழாவை 19-03-2000 அன்று யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் தூர்க்கா மணி மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். அவ்வேளை ஐயா அவர்கள் எங்களை விட்டு இத்தனை விரைவில் பிரிவாரென யாரும் எண்ணினோமில்லை. ஐயா அவர்கள் 11-09-2000 அன்று அமரரானார் என்ற செய்தி தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் ஒரு சோக நிகழ்வாகப் பரவியது. எமது கிராமத்தை தமிழறிஞர்களின் நெஞ்சங்களில் நிலைக்கச் செய்த அறிவுப் போராளி அணைந்து விட்ட சோகச் சமையை முகவரிகள் இல்லாத நம் கிராமத்து உறவுகள் ஒன்றுகூடிப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாத நாட்டின் அவல நிலையிலும், செய்தி எவ்வாறோ காட்டுத் தீபோல பரவியது. எல்லாரும் தம் உறவினர் ஒருவரை இழந்து விட்ட உணர்வில் துன்புற்றனர். அந்த அளவுக்கு ஐயா, தமது பொதுப்பணிகளால் எமது மக்களின் உள்ளங்களில் உறைந்து விட்டார். கிராம வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக பாலர் ஞானோதய சங்கம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், இணக்கச் சபை, இந்து சமய விருத்திச்சங்கம், அந்தியகாலசகாயநிதிச்சங்கம், முதலியவற்றில் தலைவராகவும், ஆலோசகராகவும் விளங்கி கிராம மக்களின் அன்புக்கும், போற்றுதலுக்குரிய ஒருவராக விளங்கினார். ஐக்கிய பண்டகசாலைச்சங்கம் தெல்லிப்பழை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்க இயக்குனர் சபை ஆகியவற்றில் நிர்வாகியாகி சிறந்த கூட்டுறவாளராகவும் மினிர்ந்தார். இத்தொண்டுகளோடு எமது கிராம இளைஞர்களின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் விசேட கவனஞ் செலுத்தினார். அவருடைய பணி இத்துடன் நிறைவடையவில்லை. எமது கிராமச் சிறார்களின் உடல் வளர்ச்சிக்காக ஒரு பொது விளையாட்டு மைதானம் அமைக்கும் பணியிலீடுபட்டு வெற்றியும் கண்டார். தாமே விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டும் ஈடுபடும் இளைஞர்களை ஊக்குவித்தும், பெரும் பங்காற்றினார். அன்னார் பாலர் ஞானோதயச்சங்கத் தலைவராய் விளங்கிய காலப்பகுதியில், எமது இளைஞர், யுவதிகள் விளையாட்டுப் போட்டிகள் இசை நாடகப்போட்டிகள் பலவற்றில் யாழ் மாவட்ட மட்டத்தில் பெரு வெற்றிகளையீட்டியமை இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டியவை. அக்காலத்தில் எமது கிராமத்தின் உதைபந்து, கிரிக்கெட் விளையாட்டு அணிகள் இலகுவில் தோல்வி தழுவாத குழுக்களாக விளங்கின. இவை ஐயாவின் வழிநடத்தல் மகத்துவமாகும்.

இப்பணிகளோடு அமையாது கிராம சிவநெறிக்கழகத்தின் நிர்வாகத் தலைவராக விளங்கி அதனைச் சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றாக நடாத்திய பெருமையும் ஐயாவுக்கே உரியது. இது மட்டுமன்றி சமய இலக்கியப் பிரசங்கம் செய்தல், பட்டிமன்றம், வழக்காடு மன்றம் முதலியவற்றின் தலைமைப் பொறுப்பேற்றல் என்பன ஐயாவின் உயர் பணிகள் அவரின் பேச்சும் தீர்ப்புரைகளும் தர்க்காரீதியாக அமைந்து எல்லோருடைய பாராட்டுகளையும் பெறுவனவாக அமைந்தன.

ஐயா அவர்களுடைய நுண்மாண்ருழைபுலம் அளக்கமுடியாதளவுக்கு ஆழமும் அகலமும் மிக்கது. குறுமுனி அகத்தியரின் மறு அவதாரம் என்று போற்றப்பட்ட தமிழ் முனிவர் பிரம்மஜீ வித்துவசிரோன்மணி கணேசையர் அவர்களிடம் இலக்கண, இலக்கியங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்ற ஐயா அவர்கள், ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர். “கல்வியின் பயன் இறைவனை அடைதல்” என்ற கொள்கையைத் தம் வாழ்க்கையின் நோக்காகக் கொண்ட பெருமகனார். குலப்பெருமை, கல்விச் செருக்கு என்னும் மனிதச் சிறுமைகளினின்றும் நீங்கி தமது அறிவையும் ஆற்றலையும் தம்மை நாடி வந்த அனைவருக்கும் வாரிவழங்கிய வள்ளல் கோமான் அருமையில் வந்த எளிமையின் கோலம்.

அவரை நாடி வந்த பட்டங்கள் பல குருவின் அறிவையும், அன்பையும் பெற்ற சீடருக்குக் குருவே “தேசிகர்” என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினாரென்றால் ஐயா வின் கல்விப்புலமை தெள்ளிதில் விளங்கும். யாழ்-பல்கலைக்கழகம் “இலக்கண வித்தகர்” என்னும் பட்டத்தையும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் “பண்டிதர்” பட்டத்தையும், நல்லூர் ஆதினம் “செந்தமிழ்த்திலகம்” என்னும் பட்டத்தையும் யாழ். ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் “மகாவித்துவான்” என்னும் பட்டத்தினையும் அளித்து கௌரவித்துள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. அன்றியும் நாட்டின் பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்கள் பேராசான் பண்டிதராசான் சான்றோன் ஆசிரியப் பிரான் போன்ற பல பட்டங்களை வழங்கி தங்களுக்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளன. அத்துடன் அரசினால் வழங்கிய சமாதான நீதவான் பட்டம் ஐயாவின் சமூக சமயப் பணிகளினால் பெருமை பெற்றதென்றால் அது உயர்வு நவீற்சியன்று.

அவர்களுடைய சீரிய தமிழ்ப் பணியால் தென்பொதிகைப் பிறந்த மொழி வாழ் வறியும் காலமெல்லாம் புலவர் நெஞ்சில் அவர் புகழ் நிலைத்து வாழுமென்பதில் ஐயமில்லை. ஊருணியாக வாழ்ந்து தமது சமூகப் பணிகளால் எம் கிராமங்களின் அன்பையும் பெருமதிப்பையும் பெற்ற தேசிகர் ஐயாவின் நாமம் நமது கிராம மக்களின் உள்ளங்களில் என்றும் நிலைத்து வாழும். அவர் பெயர் எமது கிராம வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உள்ளத்தாற் பொய்யாதொழுகின் - உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்.

ஆயிரம் பிறைகண்டு அகிலப் புகழ்பெற்று, பெருவாழ்வு வாழ்ந்து, அமரத்துவம் பெற்ற ஐயா அவர்களின் ஆத்மா அவர் போற்றிய நகுலேஸ்வரப் பெருமான் திருவடிகளில் நித்திய பேரின்பத்தில் திளைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அன்னாரின் பிரிவால் துன்புறும் துணைவியார் (அம்மா) அவர்களுக்கும், பிள்ளைகள், பேரப் பிள்ளைகள், மற்றும் உற்றார், உறவினர் நண்பர்களுக்கும் எமது இதய பூர்வமான அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லையென்னும்
பெருமை உடைத்தில்வுலகு.

கட்டுவன் மயிலிட்டி தெற்கு,
வறுத்தலைவிளான்.
15-09-2000

திரு. ச. த. பாலசுப்பிரமணியம்
தலைவர்
(பாலர் ஞானோதய சங்கம்)

மறைந்ததோ வித்தக வடிவம்

தமிழ்ப் புலமை மரபொன்றின் இறுதித் தூணும்
சரிந்தசெய்தி காதுவழி புகுந்து நெஞ்சில்
உயிர்நெருப்பைக் கொழுத்தியது தளர்ந்து போனேன்
உயரறிவு இலக்கணத்தில் இலக்கியத்தில்
அமிழ்தமெனப் பொழிந்தஅடை மழையே ஓய்ந்த
அவலமுற்றோம் அடக்கத்தின் ஊற்றே எங்கே
குமிழ்சிரிப்பை இனிக்காண்போம் தெய்வ பாதம்
கைகூடும் கண்டமைக சாந்தி சாந்தி.

நாவலரின் வழிவந்த கணைசை யாவாம்
நல்லூற்றிற் திளைத்துயர்வு கண்டு வாழ்வு
யாவருமே வந்தையம் தீர்க்க நின்ற
நம்பெய்வம் உங்களது தூல தேகம்
சாவெனவொன் றுக்கிடமாய் ஆன வேளை
சார்ந்தயலே நின்றுபணிந் திடுத லற்றோம்
பாவயிது நம்பலனே ஆக்கிப் போன
பரிவீரக்கம் முதுசொத்தாய்ப் போகும் - சாந்தி

கற்றுத் தெளிந்த கவிஞன் புலவன் கடவுளடி
யுற்றுச் சிறக்கப் பிரிந்த செயலால் உறுதுயரம்
பெற்றுத் துடித்தல் புரியாத இன்பமோ பேரறிஞ
எற்றைப் பொழுதிற் துயராறும் இன்புல கெய்துதீரே.

மன்னவன்

இலக்கண வித்தகரின் மறைவு

ஈடுசெய்ய முடியாதது

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் பன்னெடுங் காலமாக தமிழ், சைவம் ஆகிய இரு துறைகளின் வளர்ச்சிக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்து பணியாற்றிவரும் அறிஞர் பரம்பரை பற்றி பெருமைப்படாதவர் எவருமில்ர். அத்தகைய புலமைப் பாரம்பரியத்தில் மணியாய்த் திகழ்ந்தவர் இலக்கண வித்தகர் அமரர் இ. நமசிவாய தேசிகர் அவர்களாவர். தொல்காப்பியத்தில் தனக்கென ஓர் புலமைத்துவத்தை உருவாக்கிக் கொண்ட வித்துவ சிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ கணேசையர் அவர்களது தலைமாணாக்கர் ஆகும் பேறு பெற்றவர். தாம் பெற்ற இவ் அறிவுச் செல்வத்தை தம்மையடுத்த தலைமுறைக்கு வரையாது வாரிவழங்கி வந்த ஞானப்பெரு வள்ளலாகத் திகழ்ந்தவர். அவரது மறைவு சைவம், தமிழ் ஆகிய இரு துறைகளுக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். தமது சிந்தனைத் திறனாலும், அறிவுத் திறமையாலும் வழங்கிய சீரிய கருத்துக்கள் அனைவரது சிந்தனைக்கும் விருந்தாக அமைந்தன.

இலக்கணம், மற்றும் சைவசித்தாந்தம், திருக்குறள், கம்பராமாயணம், கந்த புராணம் போன்ற விடயங்களில் அவரது ஆழமான அறிவு அற்புதமானது. எமது பிரதேசப் பண்பாட்டினை பார் அறியச் செய்வதில் இவர் தமது வாழ்நாளில் பெரும் பணியாற்றியவர். இவரது இலக்கணப் புலமையைப் பாராட்டி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1980ஆம் ஆண்டில் "இலக்கண வித்தகர்" என்ற கௌரவப் பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. கீரிமலை நகுலேஸ்வர தேவஸ்தானத்தை மத்திய நாடியாகக் கொண்டு இயங்கிய சிவநெறிக் கழகத்தின் ஆதரவில் மாதந்தோறும் நடந்த இலக்கியச் சந்திப்புக்களில் இலக்கண வித்தகரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. பிறர் கூறும் நல்ல சிந்தனைகளையும் செவிமடுத்து அவற்றின் மூலம் மகிழ்வடையும் பண்புள்ளம் கொண்ட பெருந்தகை இவர். யாழ்ப்பாணத்தில் கம்பன் கழக விழாக்களில் இவருடைய ஆழமான மற்றும் இனிமையும் எளிமையும் கலந்த சிந்தனைகள் கேட்போரை மிகவும் கவர்ந்தன.

இத்தகைய பத்துறை ஆளுமை மிக்க அறிஞர் ஆகிய இலக்கண வித்தகர் அவர்களது மறைவு எமக்கு பெருந்தயரத்தைத் தருகின்றது. இப்பெருந்தகையின் ஆன்மாவல்லாம் வல்ல ஸ்ரீபார்வதி சமேத பரமேஸ்வரனது திருவருளால் சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அப்பெரியாரது சீரிய சிந்தனைகள் இன்றைய இளந்தலைமுறையினர்க்கு என்றென்றும் வழிகாட்டியாக விளங்கும் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும். அவருக்கு 19-03-2000 அன்று நடந்த சதாபிஷேகப் பெருவிழாவில் வெளியிடப்பட்ட தேசிகம் — சதாபிஷேகார்ப்பணம் என்ற நூலும், 'வித்தகர் தரிசனம்' என்னும் நூலும் அப்பெருந்தகையின் பெருமைக்குரிய அளப்பரிய சான்றுகளாகும்.

புராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்

தலைவர் - இந்துநாகரிகத்துறை.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

20-09-2000

வித்தகரும் கலை ஒளியும்

இருள் முடிய இடங்களின் இருளை நீக்கி ஒளி பெறச் செய்வது ஒளிவீளக்கு. இதன் உட்பொருள் ஒருவர் கற்றுவிட்டால், அவர் தாம் கற்ற கல்வியைப் பலருக்கும் அளிக்க வேண்டும். அங்ஙனம் பலருக்கும் ஒளிதருவதுதான் கல்வி.

ஒரு விளக்கின் ஒளியின் உதவியினால் பல விளக்குகளை ஒளி பெறச் செய்வதுபோல் ஒருவன் கற்றுவிட்டால் அவன் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு அறிவைப் புகட்டவேண்டும். அதனாலே தான் திருவள்ளுவர் நீ ஒருவன் கற்றுவிட்டால், அக்கல்வியால் இந்த உலகமே பயனடைய வேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

“தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்”

இதற்கு இலக்கணமாக விளங்கியவர் இலக்கண வித்தகர் இ. நமசிவாயம் அவர்கள் கற்சித்தல் மூலமும் இனிய பிரசங்கங்கள் மூலமும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் அஞ்ஞான இருளை நீக்கி மெஞ்ஞான ஒளியைக் கொடுத்துள்ளார்கள். அவருடைய மாணவர்கள் நம்நாட்டிலும் அயல் நாடுகளிலும் அவரிடமிருந்து பெற்ற கல்வி ஒளியைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். வித்தகர் பிரசங்கம் செய்யும்போது பிரசங்கம் கேட்பதற்காக வந்து தூரத்தில் இருப்பவர்களை நோக்கி ஏன் அவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறீர்கள் அருகில் வாருங்கள் என்று அழைப்பார் அவரைத்தான் கற்றறிந்தார் என்று வள்ளுவர் சொல்லுகிறார்.

மனதில் இருப்பதையெல்லாம் வெளியில் எடுத்துச் சொல்வதற்கே ஒரு ஆற்றலும் பழக்கமும் வேண்டும். இது எல்லோருக்கும் இலகுவாக வாராது. வித்தகர் ஐயா அவர்களுக்கு இது இயல்பாக அமைந்ததொன்றாகும். ஆகையினாலே தான் அவர்களை எல்லா நாட்டினரும் பிரசங்கம் செய்வதற்கு அழைத்தார்கள். இனி அவர்களுடைய இனிமையும் பொருள் அழகும் கொண்ட பிரசங்கத்தை எப்பிறப்பில் கேட்போம். அவர்கள் இன்று எம் மத்தியில் இல்லையெயென்று வருந்துகின்றோம்.

“பெற்ற தாயும் பிறந்த நந்நாடும்
நற்றவ வானிலும் நனிசிறந்தனவே”

என்பது பெரியோர் கூற்று. இக்கூற்றுக்கமைய வித்தகர் அவர்கள் தம்மை ஈன்ற தாயாரிடத்திலும் தாம் பிறந்த நாட்டிலும் யிகுந்த பற்றுடையவராக இருந்தார்கள். சிறுத்தொண்ட நாயனாரின் மனைவியின் பெயர் திருவெண்காட்டுநங்கை. அவரைப்பற்றி சேக்கிழார் சுவாமிகள் சின்வருமாறு பாடியுள்ளார். பெருகு திருமனையறத்தின் வேராக விளங்குகின்ற வெண்காட்டு நங்கை மரத்தின் வேர் நிலத்துக்கு கீழே வளருகிறது. அடிமரம் கொம்பு, கிளை, இலை, பூ, காய், பழம் மேலே வளருகின்றன. வேர் நிலத்தினுள் இருந்து மரம் வளர்வதற்கு வேண்டிய பூசாரம், நீர் முதலியவற்றை எடுத்து மேலே அனுப்புகின்றது. இதனால் மரம் பூத்துக்காய்த்துச் சிறப்புடன் விளங்குவதை கண்டு மக்கள் அம்மரத்தைப் புகழ்கிறார்கள். இதைக் கேட்ட வேர் தானும் புகழைப் பெறுவதற்காக நிலத்திற்கு வெளியே வந்தால் நிகழ்வது என்ன? மரமே பட்டுப்போம். அதுபோல் இல்லற தருமத்துக்குரிய பெண்கள் புகழை விரும்பி வீட்டுக்கு வெளியே சென்றால் நடப்பது யாது? இல்லற தருமம் முற்றாக அழிந்துவிடும். வித்தகர் அவர்களின் தாயார் இல்லற தருமத்தை யிகவும் சிறப்புடன் நடத்தியவர். அதனால் வித்தகர் அவர்கள் தமது தாயாரிடத்தில் யிகுந்த அன்புடையவராக இருந்தார்கள்.

தேசிகர் அவர்கள் தாம் தோன்றிய நாட்டின் முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு அளப்பரிய சேவைகள் செய்தார்கள். நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்குக் கல்வியே பிரதானமானது என்பதை உணர்ந்து பிரவேச பண்டித, பாலபண்டித, மதுரைப்பண்டித வகுப்புகளை நடத்தியதோடு ஆசிரிய கலாசாலைப் புகழுக வகுப்புகளையும் நடத்தினார்கள். இன்னும் பாலர் ஞானோதய சங்கம், சனசமூக நிலையம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், மத்தியத்தர்சபை, இந்துசமய விருத்திச்சங்கம், அந்தியகாலச்சகாயநிதிச் சங்கம், செந்தமிழ்ச் தேர்ச்சிச் சங்கம், ஐக்கிய பண்டசாலைச் சங்கம், இலக்கணமுனி பிரமஸ்ரீ கணேசையர் அவர்களின் நினைவுச்சங்கம் முதலிய சங்கங்களுக்குத் தலைவராகவிகுந்து திறம்பட நடத்தினார்கள் இச்செயல்களின் மூலம் அவர்கள் பிறந்த நாட்டின் மீது கொண்ட பற்றை நாம் நன்கு அறியலாம். அவர்கள் உள்ளூர் வெளியூர்களில் உள்ள திருத்தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்கள் மீது ஊஞ்சல் பாக்களும் பதிகங்களும் அந்தாதிகளும் பாடியுள்ளார்கள். அவர்கள் நாட்டுக்காகச் செய்த தொண்டுகள் அளப்பரியன. அவற்றை விரிக்கிற பெருகுமென அஞ்சி இத்துடன் முடிக்கின்றேன்.

க. கதிகாமர்

தமிழ் சொல்லாயோ...

பொன்னையை தமிழ்ப் புலவோன்
 புன்னைநகர் கணேசையன் தாள் பணிந்து
 தொன்மையுறு இலக்கண நூல் துறைபோக(த்)
 துருவியா ராய்ந்து கற்றோய்
 என்னையை இளைஞரையும் உவந்தேற்று
 இனிய மொழி பகர்ந்த மேலோய்
 சென்னையிலே நீமறைந்த செய்தி எந்தன்
 செவிகளிற்சிப் சிழும்பா யிற்றே.

நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவலனின்
 ஞானபரம் பரையில் வந்த
 வல்லவன்நீ தமிழியலை வளர்ப்போரோ
 டிணைந்து பணியாற்ற வந்த
 நல்லவழி காட்டியென நாடறியும்
 நாமறிவோம் நமசி வாய
 எல்லவரும் இனிதேத்த இருந்தவனே
 இனி யெங்கே காண்போ முன்னை

மரபுவழித் தமிழ்ப்புலமைத் தடத்தினிலே
 மாண்புறவே வந்த மேலோய்
 பரவுதமிழ்ப் பண்டிதபா ரம்பரியம்
 பாரினிலே தழைக்கச் செய்தோய்
 கரவறியாக் கட்டுவனூர்த் தேசிகனே
 காவியநூல் உணர்ந்தோய் உன்றன்
 வரவறியும் நாட்பார்த்து வாடுகிறேன்
 வந்தொருகால் தமிழ் சொல்லாயோ...

கலாநிதி எஸ். சீவலிங்கராஜா

தலைவர், தமிழ்த்துறை.

யாழ். பல்கலைக்கழகம்,

23-09-2000

சைவத் தமிழ்ப்பெருமகனார் இலக்கண வித்தகர்

திருநீறு பொலிந்த பரந்த நெற்றி, வெள்ளைநிற வேட்டி,
 தமிழ்த்தேசிய மேலங்கி, தோளில் கரையுடைய மடித்தசால்வை,
 நெற்றியில்நிலகம், வாயில் வெற்றிலை, தூய அன்புள்ளகொண்ட
 அமைதியானபேச்சு, புன்முறுவல் பூத்த முகம்,
 இது இலக்கண வித்தகர் தேசிகர் ஐயாவின் தோற்றம்.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இளம் பெரு
 வழிசான்றோர்க்கு இலக்கணம் வகுத்தார். ஆன்றோரை ஆறு
 பெருங்குணம் குறித்து எம்முன்னே நிறுத்துகின்றார். அவற்றில்
 ஒன்று; எதனையும் பகிர்ந்துண்ணும் பண்புடைமை; இரண்டாவது
 எவர்மாட்டுஞ் சினங் கொள்ளாமை; மூன்றாவது நற்கருமங்களை
 அச்சமின்றி ஆற்றுதல்; நான்காவது முயற்சியில் அயர்ச்சியடை
 யாமை; ஐந்தாவது உயிர் கொடுத்துப் புகழ்பெறுதல்; ஆறாவது
 உலகமே பெரிதாகப் பெரினும் பழிபாவங்களைச் செய்யாமல் வாழ்
 தல் ஆகும். இதனால் மனிதன் தேவன் ஆகின்றான். இத்தகைய
 பண்புடைய சான்றோர் ஒருசிலராவது எம்மத்தியில் வாழ்வதனா
 லேயே இன்றும் உலகு நிலைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று
 இளம்பெருவழியின் பாடல் எமக்கு விளக்குகின்றது. இவற்றி
 னைக் கைக்கொண்ட பெரியோர் அன்றும் வாழ்ந்துள்ளனர்; இன்
 றும் வாழ்கின்றனர்; எதிர்காலத்திலும் வாழ்வர் என்பது உறுதி.
 இவர்கள் இல்லையேல் உலகமே அழிந்துவிடும். சுன்னாகம் குமார
 சுவாயி அவர்கள் புலவரானதையும், கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
 பண்டிதமணி ஆனதையும், கணேசையரவர்கள் வித்துவசிரோமணி
 ஆனதையும், நல்லை நகர் ஆறுமுகனார் அவர்கள் நாவலர் ஆன
 தையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இவர்கள் வழியில் வாழ்ந்த
 பெரியார் நமசிவாயம்ஐயா அவர்கள் இலக்கணவித்தகர் நமசிவாய
 தேசிகர் ஆனார். முதலில் இவரது குருவாகிய வித்துவசிரோமணி
 கணேசையர் அவர்களால் தேசிகர் என்ற கௌரவம் வழங்கப்
 பெற்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கிய காலத்தில்
 அதனால் இவர் "இலக்கண வித்தகர்" என்னும் கௌரவப் பட்டம்
 வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். இத்துணைச் சிறப்பும் பெருமை
 யும் பெற்றவரே நமது தேசிகர் ஐயா ஆவார்.

ஒருசிலர் ஆசிரியர்களாகப் பிறக்கின்றனர்; சிலர் ஆசிரியர்க
 ளாக ஆக்கப்படுகின்றனர். இலக்கணவித்தகர் நமசிவாய தேசிகர்
 அவர்கள் ஆசிரியராகவே பிறந்தார் என்றால் மிகையாகாது.

“தமிழ்மொழியில் எல்லாம் இருக்கின்றது; புதிதாக எழுத என்ன இருக்கின்றது?” என்று புன்னகைதவமும் முகத்துடன் புகழும் தேசிகர் ஐயா அவர்கள் புகழை விரும்பாதவர். இத்துணை அடக்கமானவர் மாந்தருள் மாணிக்கமான தேசிகர் அவர்கள்.

தேசிகர் அவர்கள் யாழ். குடாநாட்டில் உள்ள சில ஆலயங்களுக்குத் திருவூஞ்சல், திருவந்தாதி, திருப்பள்ளி எழுச்சி, பதிகம், இரட்டைமணிமாலை ஆகிய பாடியுள்ளார். அவற்றில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் ஆகிய மூன்றும் விசேடம் பொருந்திய கீரிமலை நகுலேஸ்வரர் மீது “திருவந்தாதி” பாடியுள்ளார். அதில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் பற்றிய சிறப்பினைக் கூறும் பகுதிகள் அவரது கவிதை யூற்றில் எம்மையும் மூழ்கச் செய்கின்றன. அவ்வரி களாவன;

“பாரிற் சிறந்த தலம் நகுலேஸ்வரம்” - இது தலச் சிறப்பு.

“பண்பமைந்த சீரிற் சிறந்த உரு நகுலேசர் திருவுருவே”
- இது மூர்த்தி விசேடம்.

“தேரிற் சிறந்த நந்தீர்த்தம் நகுலை திகழருவு” - இது தீர்த்த மகிமை.

இவ்வதாரணமூலம் இவரது பாடல்களில் ஆழ்ந்த கருத்தும் தெவிட்டாத சுவையும் இருப்பதைக் காணலாம். அதுமாத்திரமல்ல நகுலேஸ்வரப் பெருமானைத்தன் நெஞ்சத்திருத்தி நெக்குருகிப் பாடிப் பரவியிருப்பதையும் காணமுடிகிறது.

மனிதனாகப் சிறந்தவர்கள் பொன் பொருள்கள் மீதும், மனைவி மக்கள் மீதும், நிலபுலங்கள் மீதும், பட்டம் பதவிகள் மீதும், உடல்மீதும், உயிர்மீதும் பற்று வைத்து வாழ்வதைக்காணலாம் ஆனால் தேசிகர் ஐயா அவர்களோ தெய்வசிந்தனை, எளிமையான கோலம், அடக்கமான வாழ்வு அத்துடன் பற்றற்ற நிலையிலும் வாழ்ந்து வந்ததைக் கண்டோம். அதுமட்டுமல்லச் சிறந்த சமூகசேவையாளராகவும் திகழ்ந்தார். கீரிமலையில் சில நெறிக்கழகப் புரவலராக இருந்து யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மாணவர்களின் சைவ சமய அறிவு வீருத்திக்கு அயராது உழைத்த உத்தமராவார் வயது முதிர்ந்தவர்களுக்குச் சைவ சித்தாந்த வகுப்புக்களை நடத்திச் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்த பெரியார் இலக்கண வித்தகராவார்.

தேசிகர் தலைமை ஆசானாக இருந்தமை போல மகன் பாலச் சந்திரன் அவர்களும் யா|சுழிபுரம் வடக்கு ஆறுமுக வித்தியா சாலையில் அதிபராக அரும்பணியாற்றிவருகின்றமை ஐயாவுக்கு

மனத்திருப்தியைக் கொடுத்திருக்கும். ஐயாவின் வாரிசுவாக பணி பல புரிய இறைவன் அருள்வானாக ஐயாவின் மாணவர் களும் கட்டுவன் பாலர் ஞானோதய சங்கமும் நடாத்திய தேசிகரின் சதாபிஷேக விழாவினைக்கண்டு பூரிப்படைந்த நாம் "பல்லாண்டு வாழ்க" என எல்லோரும் வாழ்த்தியதையும் கண்டு மேலும் எம் முடன் பல்லாண்டு வாழ்வார் என எண்ணி மகிழ்ந்தோம். எல்லாம் நாம் நினைத்தபடி நடந்துவிடாது நாமொன்றை நினைக்கத்தெய்வம் வேறொன்றை நினைப்பதுமுண்டு. நாம் கொடுத்து வைக்கவில்லை. சில மாதங்களில் நோய்வாய்ப் பட்டார். வைத்தியத்திற்காக இந்தியா சென்றார். சென்னையில் உள்ள மருத்துவமனையொன்றில் விசேட வைத்திய நிபுணர்களால் சிகிச்சையளிக்கப்பட்டது. விரைவிலே குணமடைந்தார். வெளிநாடுகளில் வாழும் புத்திரர்கள் உடனிருந்தனர்; நண்பர்களும், தழிழ் அபிமானிகளும் ஐயாவைத் தரிசித்தனர். இலங்கைவர ஆயத்தஞ்செய்தனர். ஆனால் ஆண்டவனோ அவரை அங்கேயே அரவணைத்துக் கொண்டார்.

“உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து னெல்லா முளன்”

என்றவள்ளுவன் வாக்கிற்கு இணங்க எப்பொழுதும் எமது உள்ளத்தில் தேசிகர் ஐயா இருப்பார். சைவத்திற்கும் தழிழுக்கும் அருந் தொண்டாற்றிய இலக்கண வித்தகர் நமசிவாய தேசிகர் அவர்களின் நாமம் உலகு உள்ளவரை நின்று நிலவும் என்பது எம் எல்லோரதும் அசையாத நம்பிக்கையாகும்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

கந்தரோடை,
சுன்னாகம்.
21-09-2000

அ. தற்பரானந்தன்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
உடுவில் கல்விக்கோட்டம்.

மறைந்தவர் மறைந்தவருக்கு

இலக்கண வித்தகர் நமசிவாய தேசிகரைப் பற்றி நான் கூறுவ தற்கு முன் என்னைப்பற்றி ஒரு சிறிய அறிமுகம். எனது சொந்த ஊர் தென்மராட்சியிலுள்ள நாவற்குழி. நான் ஐந்தாம் வகுப்புச்சித்தி யெய்திய சின், குரும்பசித்திலுள்ள எனது பெரிய தாயாரின் குடும் பத்தினருடன் இருந்து, தற்போது பொன். பரமானந்த வித்தியாசாலை என அழைக்கப்படும் மகாதேவ வித்தியாசாலையில் கல்வியைத் தொடர்ந்தேன்.

குரும்பசித்திக்குப் பக்கத்திலுள்ள கட்டுவன், நமசிவாயம் அவர்க ளுடைய சொந்த ஊராகும். எனக்கும் அவருக்கும் இடையே காணப் பட்ட பல ஒற்றுமைகள் தான் அவரைப்பற்றி நினைவு கூருவதற்கு பொருத்தமானதாக இருக்கும் என நம்புகிறேன். நாம் இருவரும் ஒரே நாளில் சிறந்தவர்கள். மகாதேவ வித்தியாசாலையில் கல்வியின்று தற்பொழுது யூனியன் கல்லூரி என அழைக்கப்படும் ஆங்கில பாடசா லையில் நானும், துலீபாஷா பாடசாலையில் ஐயா அவர்களும் கல் வியைத் தொடர்ந்தோம். சின்னர் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலா சாலையில் ஒரு சாலை மாணாக்கராகவிருந்தோம். வித்துவசிரோமணி பிரம்மபுரீ கணேசையா அவர்களிடம் வருத்தலைவிளாந் மருதடிவிநா யகர் ஆலய மருங்கில் அமர்ந்து பாடங்கேட்டதுன் பல மணித்தியாலங்கள் கலந்துரையாடியிருக்கிறோம்.

நான் அவருடைய மதிநுட்பத்தை அறிந்து அவர் ஒரு சிறந்த விவேகி எனப் பலருக்கும் கூறியிருந்தேன். இதே கருத்தை அவர் என்மீது கொண் டிருந்தார் என்பதைப் சிறர் வாயிலாக அறிந்து கொண்டேன். இவர் தமிழில் மாத்திரமன்றி, கணிதம், சித்திரம், விளையாட்டு என்பவற்றி லும் சிறந்து விளங்கினார். கணேசையாவின் நினைவுமலர், நினைவுச் சின்னம் அமைத்தலில் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையாக விருந்து செயற்பட்டோம். கும்பகருணன் வதைப்படலத்திற்கு நாம் இரு வரும் சேர்ந்து உரை எழுதினோம். இன்று நாம் ஒருவரையொருவர் அளந்து கொள்ள வாய்ப்பளித்தது இதுபோன்ற சம்பவங்களே. நாயி வரும் இவ்வளவு தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், பண்டிதரவர்களுக்கு இணைசிரியா நண்பராக வாய்த்த பெருமை திரு. க. கதிர்காமர் அவர் களுக்கே சாரும் என்பதை நன்கறிவேன்.

குறிப்பு: எமது தந்தையார் அமரர் பண்டிதர் வ. நடராஜா அவர்களின் நினைவுக் குறிப்புக்களின் தொகுப்பு இதுவாகும்.

பிள்ளைகள்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

தீதி வெண்பா

விக்கிரம ஆவணியில் விண்ணில் வளர்பிறை
தக்கதிர யோதசி சார்ந்திருப்ப — அக்கணத்தில்
நம்பனடியில் நமசிவாயம் சேர்ந்திட்டார்
இம்பர் எவரும் அழ.

தோற்றம்: 1915-11-11 (இராட்சத ஸ்ரீ ஐப்பசி ௪ 26உ)

நந்தை: தாமோதரம்பிள்ளை இராமசாயி

நாய்: சபாபதிக்குருக்கள் பர்வதம்

கல்வி: வித்தியாரம்பம் - சொக்கநாதக் குருக்கள்

ஆரம்பக்கல்வி - மகாதேவ வித்தியாசாலை

(பொன் பரமானந்த வித்தியாசாலை)

இடைநிலைக் கல்வி - தெல்லிப்பழை துவிபாஷா பாடசாலை

(இந்நாள் யூனியன் கல்லூரி)

பிரிஸ்டி - அளவெட்டி, சீனன்கலட்டிப் பாடசாலை

சமஸ்கிருதம்: சுன்னாகம் பிராசீன பாடசாலை

பண்டித பிரவேசம்: வித்துவசிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ கணேசையரிடம்

ஆசிரியப்பயிற்சி: (1933—34) திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை

பாலபண்டித பரீட்சை - 1934

சித்திர ஆசிரியர் தராதரம்

மதுரைப்பண்டிதர் - 1938

ஆசிரிய சேவை: 1935-1971 வீமன்காமம் ஆங்கிலப் பாடசாலை

(1960 வெள்ளிவிழா; 1971 - பிரிவுபசார விழா)

வாழ்க்கையும் மக்கட்பேறும்:

நீருமணம்: 1938

வாழ்க்கைத் துணை: சங்காணை அரசடி வைரவர் கோயில் அர்ச்சகர்
அப்பாத்துரை ஐயர்—நாகம்மா தம்பதியினரின்
ஏகபுத்திரி கமலாம்பிகை

மக்கள்

தர்மம்பிகை

ஞானாம்பிகை

தவமணிதேவி

புனிதவதி

மருமக்கள்

லிங்கோற்பவநாதர்

அப்பாத்துரை

சிவசிதம்பரநாதன்

சிவகடாட்சம்

பாலச்சந்திரன்
கிருபாகரன்
இராமச்சந்திரன்
கௌரிதேவி
ஞானாகரன்
ஸ்ரீகாந்தன்
உமாகாந்தன்

வசந்தகுமாரி
சந்திரவதனா
லலிதா
யோகீஸ்வரன்
காந்திமதி

பேர்ப்பிள்ளைகள் : சிவசங்கர், ரவிசங்கர், கீதா, சுரேஸ், மோசி, கஜன், விமலா, சசி, பார்க்கலி, அச்சுதன், காயத்திரி, பாரதி, நளினி, நிரோஜன், வேணுகா, வேணுகோபன், ஜான்சி, அஜனி, நிஷாந்

பொதுத்தொண்டு :

- ★ பஞ்சாயத்துத் தலைவராக பிணக்குகளைத் தீர்த்தல்
- ★ பிள்ளைகளுக்குப் பெயர்கூட்டல், வித்தியாரம்பம் செய்தல், நற் காரியங்களுக்கு நாள் குறித்தல் முதலிய பணிகள்
- ★ தம்மை நாடிவரும் மாணவர்களுடைய ஐயங்களைத் தீர்த்தல்

அங்கம் வகித்த சங்கங்கள் :

- ★ தெல்லிப்பழை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் (இயக்குநர் சபை உறுப்பினர்)
- ★ பாலர் ஞானோதய சங்கம் (அது நிறுவிய சனசமூக நிலையம்)
- ★ கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
- ★ மத்தியஸ்தர் சபை
- ★ இந்து சமய விருத்திச் சங்கம்
- ★ அந்தியகால சகாயநிதிச் சங்கம்
- ★ கணேசையர் நினைவுச் சின்னம் நிறுவிய குழு
- ★ கீரிமலைச் சிவநெறிக் கழகம் (இவை அனைத்தையும் தலைமை தாங்கி நடத்தினார்)

ஆக்கிய ஹலுவர்கள் :

சந்திதிக் கந்தர் சதகம்
நகுலேசர் திருவந்தாதி
நகுலேஸ்வரர் திருப்பதிகம்
மாலைக் கந்தன் பதிகம்

இவை தவிர இலக்கணம், இலக்கியம், சமயம் பற்றிய எண்ணிறந்த கட்டுரைகளும் ஆறுமுக நாவலர், வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர் உள்ளிட்ட சான்றோர் பற்றிய கட்டுரைகளும் சஞ்சிகைகளுக்கென எழுதப்பட்டன.

பெற்ற கௌரவங்கள் :

- ★ ஆரியதிராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் வழங்கிய பண்டித பிரவேச பாலபண்டித பட்டங்கள்
- ★ மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பண்டித பட்டம்
- ★ வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர் சூட்டிய 'தேசிகர்' பட்டம்
- ★ இலங்கை அரசின் சமாதான நிதிவான்
- ★ நல்லை ஆதினம் வழங்கிய 'செந்தமிழ்த்திலகம்'
- ★ யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய 'இலக்கணவித்தகர்'
- ★ அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தின் 'முதநிருர்'
- ★ ஆரியதிராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் 'மகாவித்துவான்'
- ★ சதாபிஷேகப் பெருவிழா 2000-03-19ஆம் நாள் நல்லூரில் நடைபெற்றது. அவ்வமயம் ஐயாவின் ஆக்கங்களின் தொகுப்பான "வித்தகர் நாசன"மும் அவர்தம் அபிமானிகளும் மாணாக்கர்களும் அவரைப் பற்றி எழுதியனவும் அறிஞர்கள் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளுடங்கிய 'நேசீகம்' என்னும் சதாபிஷேகார்ப்பண மலரும் வெளியிடப்பட்டன.

மறைவு :

சில வாரங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு யாழ்ப்பாண மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று தமிழ்நாடு போந்து சென்னை அப்பலோ வைத்தியசாலையில் மேலதிக சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கையில் 2000-09-11இல் இறையடி சேர்ந்தார்.

நன்றி நவிலல்

எம் கண்கண்ட தெய்வம்

ஊனுடலை உதிர்த்து வானுலகு புகுந்த செய்தி கேட்டு
நேரில் வருகை தந்தும், தொலைபேசி | தந்திமூலம் அனுதாபந்
தெரிவித்தும் ஆறுதல் கூறி எம் ஆற்றொணாத் துயரத்தில் பங்கு
கொண்ட உற்றார், உறவினர், அயலவர், நண்பர்கள், மாணவர்
களுக்கும்,

வானொலி, செய்தித்தாள்கள் வாயிலாக அஞ்சலி செலுத்தி
யோருக்கும்,

அஞ்சலிக் கூட்டங்களை நடத்திய பெருமக்களுக்கும்,

நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தில் சிகிச்சையளித்த மருத்துவ
நிபுணர்களுக்கும், அருகிருந்து ஆறுதலளித்த அன்புள்ளங்களுக்கும்,

இந்தியாவில் இறுதிக் கிரியைகள் நடைபெற்ற சமயம் இங்கு
நடைபெற்ற ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனையில் கலந்து கொண்டோ
ருக்கும்,

பதினாறாம் நாள் நடைபெற்ற அந்தியேட்டிக் கிரியைகளில்
பங்குபற்றிய அனைவருக்கும்,

இன்னும் ஒல்லும் வகையால் உதவிகள் புரிந்தோருக்கும்,

இம் மலரைச் சிறப்புறத் தொகுத்த நண்பர்களுக்கும், பிரா
கரித்த திருமகள் அழுத்தகத்துக்கும்,

எமது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சங்காளை
2000 - 09 - 26

மனைவி,
மக்கள்,
மருமக்கள்,
பேர்பிள்ளைகள்.

அமரர் இராமசாமி நமசிவாயம் அவர்கள்

வீரகத்தி
 அம்பாக்குட்டி
 தாமோதரம்பிள்ளை
 இராமசாமி + பர்வதம்

முத்தம்மா + ஏரம்பர்
 செல்லம்மா + சின்னத்துரை
 தங்கம்மா + கிட்டினர்
 தாமோதரம்பிள்ளை + சிவானந்தவல்லி தங்கம்மா

தர்மாம்பிகை + லிங்கோற்பவநாதர்
 ஞானாம்பிகை + அப்பாத்துரை
 தவமணிதேவி + சிவசிதம்பரநாதன்
 புனிதவதி + சிவகடாட்சம்
 பாலச்சந்திரன் + வசந்தகுமாரி
 கிருபாகரன் + சந்திரவதனா
 இராமச்சந்திரன் + லலிதா

சிவசங்கர்
 ரவிசங்கர்
 கீதா + சுரேஸ்
 விமலா
 சசி
 பார்க்கவி
 அச்சுதன்
 காயத்திரி
 பாரதி
 மோசி
 கஜன்
 நளினி
 நிரோஜன்

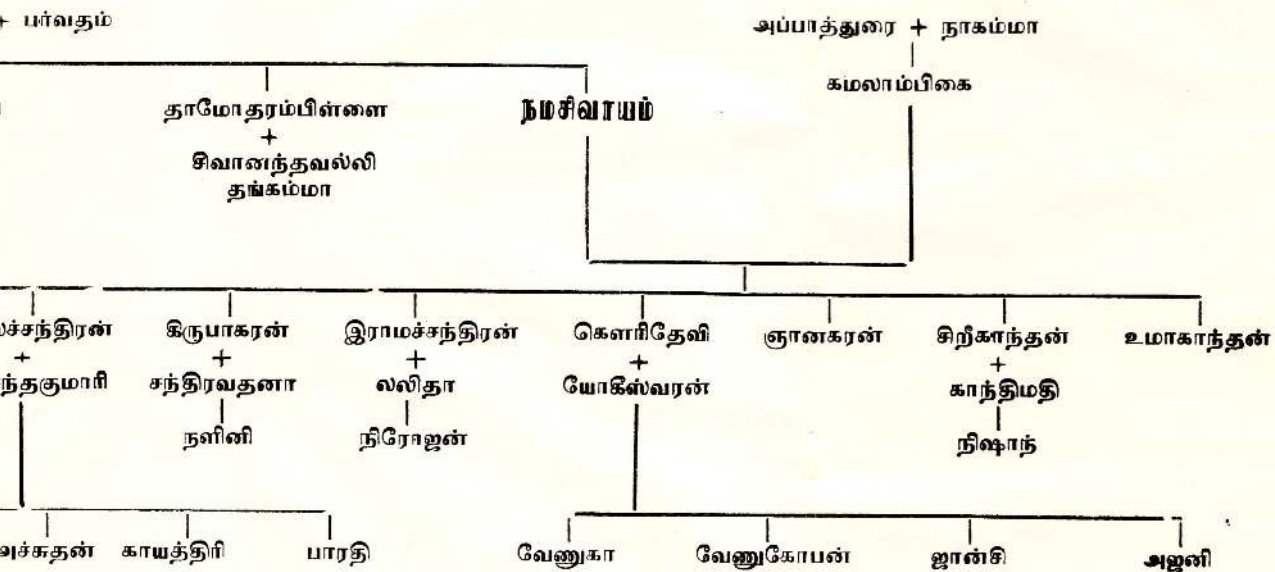
சாமி நமசிவாயம் அவர்களின் வம்சாவளி

த்தி

குட்டி

பிள்ளை

பர்வதம்

வித்தக தீபம்
வித்துவ சிரோமணி
பிரமஸ்ரீ கணேசையர் அவர்களின்
தலைமாணாக்கரும்
மஹாவித்துவான்
இலக்கணவித்தகர்
எனும் விருதுகளளித்துக்
கௌரவிக்கப்பட்டவருமான
பேராசான்
இராமசாமி நமசிவாய தேசிகர்
இறையடி அடைந்த ஞான்று
அன்போடு
அருச்சிக்கப்பட்ட
மலரிது